

YOYAV

Dergisi

YIL: 27 SAYI: 304 KASIM 2018

Mekke'de Miraç Kandili

YOYAV Adına Sahibi
Dr. İbrahim ATEŞ

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Mehmet NARİNCE

Yayın Kurulu:

Dr. İbrahim ATEŞ
Ökkaş DAĞLIOĞLU
Mehmet NARİNCE
N. Yücel MUTLU

Yayın İdare Merkezi
Libya Caddesi 32/7-8 Ahmetler / ANKARA
Tel: 434 51 83 - Faks: 433 12 98
web: yoyav.org.tr
e-mail: eyoyav@mynet.com

Yayın Türü:
Yerel Süreli Yayın
Ayda bir yayınlanır.

Grafik Tasarım
Mehmet Narince

Baskı:
Önder Matbaacılık Ltd. Şti.
İzmir Cad. 34/2-3 Kızılay-ANKARA
Tel: 418 23 54

Basım Tarihi: 25.10.2018
ISSN: 1307-1572

Dergide yayımlanan yazı ve resimler kaynak gösterilerek
iktibas edilebilir. Görüşler yazarlarına aittir.

- 1 Haremeyn'e Hürmet
Dr. İbrahim ATEŞ
- 2 YOYAV'ın Miraç Kandili Umresi
- 3 Dualarla Yola Çıktık
- 4 Medine'de Bilgilendirme Toplantısı
- 6 Medine'ye Hürmet ve Halkına Hürmet
- 7 Ravza'da Namaz ve Niyaz
- 8 Medine-i Münevvere'deki Ziyaret Yerleri
- 14 Hurma Bahçesinde Harika Bir Zaman
- 15 Huzûr-u Nebevî'de Huzur Bulduk
- 21 Zulhuleyfe'de İhrama Giriş ve Umreye Niyet
- 22 Beytullah'a Giriş ve İlk Umre
- 24 Mekke'de Mutlu Günler Yaşadık
- 26 Mekke'de Miraç Kandili ve Yaradan'a Açılan Yakarış Eli
- 34 Allah'ın Evine Akın
- 35 Beytullah'da Cuma Coşkusu
- 36 Mekke-i Mükerrerme'de Ziyaret Edilen Yerler

Haremeyne Hürmet

Dr. İbrahim ATEŞ

YOYAV Genel Başkanı

Mekke dünyanın merkezi, Medine medeniyetin menbaıdır. Kâbe Mekke'nin kalbi, Ravza dünyadaki cennet bahçesidir. Hac ibâdeti ve umre ziyareti için Haremeyn-i Şerîfeyn'e gitmek, dünyanın kalbine girmek ve cennet bahçesinde huzur havası teneffüs etmek demektir.

Medine'ye giden Peygamber'e mücâvir, Mekke'ye giden de Allah'ın misafiri olur. Kâbe Beytullah'tır. Kâbe'ye gidip etrafında tavaf edip namaz kılanlar da, Allah Teâlâ'nın evinde misafiri olan mümin kullarıdır. Allah'ın misafiri olmak da inanan insan için en büyük bahtiyarlıktır. Her ev sahibi misafirine ikramda bulunduğu gibi, Allah Teâlâ da evine gelip rızasını dileyen misafirlerine ikramda bulunur. Allah'ın ikramı ise, inşaallah rahmetine daldırması ve cennetine aldırmasıdır.

Bir hadîs-i kudsîde: "Benim yeryüzündeki evlerim mescidler (camiler)dir. Orada benim ziyaretçilerim de onları imar edenlerdir. Ne mutlu o kula ki, evinde temizlenir ve gelir beni evimde ziyaret eder. Ziyaret edilenin de ziyaret edene ikramda bulunması gerekir." buyrulmuştur.

Bu hadîs-i kudsînin incelendiğinde de anlaşılacağı üzere yeryüzündeki camiler, Allah'ın evleridir. Kâbe-i Muazzama ise bu evlerin ana merkezidir. Bu merkeze gelip orada Allah'ın kullarıyla buluşarak onlarla birlikte Allah'ın misafiri olanlara ikramını almayı hak edenlere ne mutlu. O mübârek mekâna gitme imkânını elde edemeyenler de buldukları yerlerdeki cami ve mescidlere giderek, Kâbe-i Muazzama'nın şubeleri niteliğindeki bu mabedlerde Yaradan'a yalvarıp yakararak ikram ve ihsânda bulunduğu kullarından olmayı ve en yakın zamanda Haremeyn-i Şerîfeyni ziyaret etmeyi nasip etmesini niyaz etmelidirler.

Her Müslüman, her ay helal kazancıdan bir miktar ayırıp biriktirecek hac

ibâdeti veya umre ziyareti için bu mübârek mekânlara gitmeyi hedeflemelidir. Kur'ân-ı Kerîm'in indirildiği, Resûlullah (s.a.v.) ve ashâb-ı kirâmın ayak izlerinin bulunduğu kutsal toprakları gidip görmeyi, Beytullah'da tavaf etmeyi, Ravza-i Resûlullah'da dua ve niyazda bulunmayı ve sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'i ziyaret etme şerefine ermeyi düşlemelidir. "Araplara para mı yedireceksin?" diyen densizlere kulak asmamalıdır.

Beytullah'da kılınan bir namazın, yüz bin namazdan, Mescid-i Nebevî'de kılınan bir namazın bin namazdan ve Mescid-i Ak-sâ'da kılınan bir namazın, Mescid-i Haram ve Mescid-i Nebevî dışındaki diğer yerlerde kılınan beş yüz namazdan daha faziletli olduğunu bilmeli ve bu mübârek mekânların ziyaretçilerinden olmayı devamlı düşünmelidir.

Bu inanç ve anlayışla yirmi yıldır yılda bir defa umre ziyareti programı düzenleyip, mensuplarıyla dostlarından dileyenleri, beş gün Mekke'de, beş gün de Medine'de kalacak şekilde Haremeyn'e götürüp getiren YOYAV, mübârek mekânlarda bir araya gelip İslam dünyasının dört bir yanından gelen kardeşleriyle görüşmelerine ve manen motive olmalarına imkân sağlamaktadır.

Geçen yıllarda değişik zaman dilimlerinde düzenlediği umre programlarının yirmincisini bu yıl, Miraç Kandili münasebetiyle 06 İbra Tur ile işbirliği hâlinde 5-15 Nisan 2018 tarihlerinde gerçekleştirerek İsra ve Miraç mucizesini, hareket noktası olan Kâbe-i Muazzama'nın Rûkn-ü Yemanî tarafındaki münasip mekânda tertiplelediği programla kutladı. Burada yapılan sohbet ve dua ile katılanlara duygulu dakikalar yaşattı.

Mevlâ-i Mütâ'âl Hazretlerinden benzeri ziyaretleri, müminlerin tümüne nasip emesini diliyor, bu ziyaretlerde bulunanların rıza-ı ilahî ile ödüllendirilmelerini niyaz ediyorum.

YOYAV'ın Miraç Kandili Umresi

Yirmi yıldır bazı mensupları ve dostlarının katılımıyla umre programları düzenleyen YOYAV, bu anlamlı ziyaretin yirincisini Miraç Kandili münasebetiyle 5-15 Nisan 2018 tarihleri arasında gerçekleştirmeyi planladı. Gruba 7'si erkek, 14'ü de kadın olmak üzere 21 kişi katıldı.

Umrecilere yolculukla ilgili ön bilgileri vermek, uymaları icap eden hususları açıklamak ve kendilerine verilecek dokümanları teslim etmek amacıyla 23 Mart 2018 Cuma günü saat 14.30'da YOYAV Kültür Merkezi'nde tertiplenen birinci bilgilendirme toplantısında yolculuğun YOYAV'da yapılacak dua ile başlatılıp, toplu halde Esenboğa Havaalanına hareket edilmesi için 5 Nisan 2018 Perşembe günü saat 14.00'de buluşulacağı duyuruldu.

Erkeklerle ihram, hanımlara başörtüsü ile birer secade, umre kitabı, seyahat valizi ve el çantası dağıtılarak yolculukla ilgili önemli açıklamalarda bulunuldu.

Bu vesileyle gruba hitaben kısa bir konuşma yapan YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş, kutsal topraklarda birlikte olacağı arkadaşlarına şunları söyledi:

"Birlikte sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'i ziyaret etme ve Beytullah'da Yaradan'a yalvarıp yakarma bahtıyarlığına ereceğimiz sevgili kardeşlerim!

Bizlere sizlerle birlikte böyle bir yolculuğu ihsân eden yüce Rabbimiz'e sonsuz hamd-u senalar ve bir kere daha ziyaretiyle şerefleeneceğimiz sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'e sayısız salât ve selamlarımızı arz ediyor, salimen gidip, ganimen dönmeyi nasip etmesi temennisiyle sözlerime başlarken, Mevlâ-i Mütê'âl Hazretlerinin bizleri bu hayırlı yolculukta bir araya getirdiği gibi Cennet-i alada da bir araya getirmesini, Cemaliyle şerefleendirmesini ve rızasıyla ödüllendirmesini niyaz ediyorum.

Kıymetli kardeşlerim!

Umre, turistik bir seyahat değil, önemli bir ziyaret ve anlamlı bir ibâdetdir. Allah Teâlâ'ya evinde misafir ve Resûlullah (s.a.v.) Efendimiz'e Ravzasında mücavir olmak için yapılan mübârek bir yolculuktur. Dolayısıyla her zamankinden daha dikkatli ve dirâyetli davranmayı

gerektiren önemli bir yolculuktur. Nerede ve kimin huzurunda bulunmak için yola çıkacağımızın idrâki içinde olmamızı gerektiren şerefli bir yolculuktur. Bu şuur ve bu bilinçle yola çıkıp, büyüklerimizin söyledikleri "edep ya hu" sözünü devamlı göz önünde bulundurup, edebe aykırı davranışlardan kaçınmamız gereken bir yolculuktur. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'in: "Yalnız üç meşic için yola çıkılır: Meşic-i Harâm, Meşic-i Nebî ve Meşic-i Aksâ." mealindeki hadîs-i şerîfnde beyan buyrulan müstesnâ bir yolculuktur.

Umre ziyaretine giden kimse, hayatı boyunca yaptığı yolculukların en hayırlısını ve en mübâreğini gerçekleştirmek gayesiyle yola çıktığının idrâki içinde olmalı, düşünce, duygu ve davranışlarını o doğrultuda dizayn etmeye çalışmalıdır.

Yol arkadaşlarından kimseyi incitmemeli, oda arkadaşına saygılı davranmalı, ziyaret ve tavaf esnasında diğer umrecilere karşı nazik ve ince davranışlarda bulunmalıdır. Dost gidip düşman dönenlerden değil, dostça dayanışma ve kardeşçe kaynaşma içinde olanlardan olmalıdır. Öğrenim arkadaşlığı ve asker arkadaşlığı ile hac ve umre arkadaşlığının, en sağlam ve samîmî arkadaşlıklardan olduğu unutulmamalıdır.

Tabii yolculuğun bazı sıkıntıları olduğu bilinmeli, daha fazla sabırlı, hoşgörülü ve mütehammil olunmalı, fevri ve kırıcı davranışlardan kaçınılmalıdır. Güler yüzlü ve güzel sözlü olmak esas alınmalıdır.

Allah ve Resûlü'nün huzuruna varanlara yakışır yaklaşımlarda bulunmalı ve kardeşliğe mugayyir davranışlardan kaçınılmalıdır.

5-15 Nisan 2018 tarihleri arasında gerçekleştirmeyi planladığımız bu umre programımızın Miraç Kandili sürecinde ve belirtilen düşüncüler çerçevesinde gerçekleştirileceği için, sloganımız 'Medine'de muhabbet seli, Mekke'de Miraç Kandili' olacaktır. Böylece inşaallah sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'e sevgi ve saygımızı sergilemenin yanında, İsrâ ve Miraç mucizesinin yıldönümünü, Mirac'ın hareket noktası olan Kâbe-i Muazza'ma'da kutlayarak mübârek bir mekânda muhteşem bir hadiseyi kutlama bahtıyarlığına ermenin gayreti içinde olacağız."

Dualarla Yola Çıktık

Her zaman ve zeminde, her iş ve uğraşımızda duayı esas alan biz YOYAV'lılar, umre ziyareti için kutsal topraklara gitmek üzere yola çıkarken de, ilk adımlarımızı besmele ve dua ile attık. Yolculuğumuzun hayırlı ve mübârek olması, ziyaretimizin makbul ve güzel gelişmelere vesîle olması dileğiyle

Dr. İbrahim Ateş

birlikte Esenboğa Havaalanı'na hareketetmek için YOYAV Kültür Merkezi'nde buluşan grubumuzda, hayırlı yolculuklar dileğinde bulunan YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş, adımlarımızın isâbetli, bakışlarımızın basîretli ve davranışlarımızın dirâyetli olması temennisinde bulundu.

Dr. Ateş yaptığı duada, Yaradan'a yalvarıp yakarak aşağıdaki yakarış cümlelerini dile getirdi.

“Allah'ım! Evimizden çıktık, evine geliyoruz. Bizi Beytullah'a ulaştır ve Habibullah'a kavuştur. Evinde ağırladığın ve rızâna erdirdiğin mutlu ve umutlu kullarından eyle yâ Rabbî. Sâlimen gidip, gânimen dönmeyi nasip eyle. Haremeyn-i Muhteremeyne yönelik yolculuğumuzda atacağımız her adımı rızana yönelik eyle. Dökeceğimiz her damla terle birlikte günahlarımızı da dök, bizleri isyan kirinden arındır, cennetine aldır ve rahmetine daldır yâ Rabbî. Her türlü felâket ve musîbetlerle kötülükleri bizim ve ülkemizin üzerinden kaldır yâ Rabbî. Bizi Sana kullukta kâim, imân, ibâdet ve istikamette dâim eyle. Sevdiğin, sevdirdiğin ve sevindirdiğin bahtiyar kullarına dâhil eyle yâ Rabbî. Bizi Sana layık kul, Resûlüne layık ümmet ve müminlere layık kardeşler eyle. Bizi bize ve nefsimize bırakma yâ Rabbî. Bizi her zaman ve her yerde himâyende, hidâyetinde ve inâyetinde eyle yâ Rabbî. Günümüzü dünümüzden, yarınımızı bugünümüzden güzel ve son ânımızı en güzel eyle yâ Rabbî. Son nefeste îmân ve Kur'ân ile huzuruna gelmeyi, cennetine girmeyi ve Cemalini görmeyi nasip eyle yâ Rabbî.”

YOYAV umre grubu ile onları uğurlamaya gelen yakınları.

Medine’de Bilgilendirme Toplantısı

Medine’de kaldığımız ikinci günde konakladığımız Mövenpick oteli toplantı salonunda Cuma namazından sonra bir araya gelen guruba önemli açıklamalarda bulunan YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş, Medine’de kalınacak zaman zarfında yapılacak işlerle, izlenecek esaslar ve dikkat edilecek hususlar hakkında aydınlatıcı bilgiler verdi ve Medine programını not ettirdi.

Nurlu şehir Medine’ye gelmek, herkese nasip olmayan önemli bir nimettir. O nimetin kadrini bilmek ve şükrünü îfâ etmek gerekir diyen Dr. İbrahim Ateş, sözlerine şöyle devam etti:

“Kıymetli kardeşlerim!

Medine-i Münevvere’de kalınacak günleri dolu dolu geçirmek îcâp eder. Unutulmamalıdır ki, Medine’ye gelmek Madrit’e ya da New York’a gitmek gibi değildir. Medine-i Münevvere Hz. Peygamber (s.a.v.) ve ashâb-ı kirâmın yıllarca yaşadığı, gezip dolaştığı ve birçok hâtıralarının bulunduğu bir şehir olmanın yanında, Resûlullah (s.a.v.)’ın medfûn olduğu mübârek bir mekândır. Büyüklerimizin dediği gibi “mekânın şerefi, mekîn iledir.” Şairin dediği gibi:

*“Ol Resûlü müctebâ hem rahmeten lil âlemîn.
Bende medfûndur deyu eflâke fahreyler zemîn.*

*Ravzasın edip ziyaret, dedi Cibril-ü emîn.
Hâzihî cennâtü adnin fedhulûhâ hâlidîn.”*

Bir hadîs-i şerîfte: “Evimle minberimin arası, cennet bahçelerinden bir bahçedir.” diyen sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) de bu gerçeğe dikkat çekmiştir.

Malum olduğu üzere Hz. Peygamber (s.a.v.), eşi Hz. Aişe validemize ait olan evinde vefat etmiş ve oraya defnedilmiştir. Dolayısıyla kabri şerifiyle minberinin arası cennet bahçelerinden bir bahçedir. Bu itibarla Mescid-i Nebevî’nin bu kısmına ‘Ravza-i Mutahhara’ denilmiştir.

Medine-i Münevvere’ye gelen hacılarla um-reciler, Ravza’ya girip orada namaz kılmak ve niyazda bulunmak için kuyruğa girip saatlerce sıra beklerler. Medine’ye gelip, Ravza’ya girmeden dönmek büyük bir eksiklik olur. Çünkü Ravza’ya girmek, dünyada cennete girmek demektir. Öyle ki Ravza-i Mutahhara’ya giren kimse: “Ben dünyada cennete girdim” diye yemin etse, yalan yere yemin etmiş olmaz.

Hadîs-i şerîflerden öğrendiğimize göre dünyada iki cennet vardır. Bunların biri Mescid-i Nebevî’deki Ravza-i Mutahhara, diğeri de ilim meclisleridir. Bu hususla ilgili hadîs-i şerîfin meali şöyledir: “Cennet bahçelerine uğrarsanız, (oralarda) yararlanın.” “O cennet bahçeleri nerelerdir yâ Resûlallah?” denildiğinde: “İlim meclisleridir.” buyurmuştur.

Mescid-i Nebevî hem Ravza-i Mutahhara’yı içine alması, hem de yapıldığı günden bu yana birçok ilim meclislerine sahne olması bakımından iki cenneti de içeren mübârek bir mekândır.

Haremeyn-i şerîfeyn (iki harem)in ve yeryüzünde üç mübârek mekânın ikincisi olan bu Mescidde kılınan namaz, Mescid-i Haram dışındaki diğer mescidlerde kılınan bin namazdan daha faziletlidir.

Hz. Peygamber (s.a.v.) bu hususu içeren bir hadîs-i şerîfde şöyle buyurmuştur: “Mescid-i Haramda kılınan bir namaz, başka yerde kılınan yüz bin namazdan efdaldır. Benim Mescidimde kılınan bir namaz, Mescid-i Haram dışındaki diğer yerlerde kılınan bin namazdan efdaldır. Mescid-i Aksâ’da kılınan bir namaz da, (Haremeyn-i Şerîfeynin dışındaki diğer yerlerde kılınan) beş yüz namazdan efdaldır.”

Müslümanın, bu kadar çok sevaba nail olmasına vesîle olan bu mübârek mekânlarda bulunmak, kaçırılmaması ve dolu dolu geçirilmesi gereken önemli bir fırsattır. Otelde oturarak ya da çarşı-

Medine'deki Mövenpick Otelinde yapılan bilgilendirme toplantısından bir görüntü.

pazar dolaşarak değil, sık sık Resûlullah (s.a.v.)'i ziyaret ve Mescid-i Nebevî'de beş vakit farz namazların edasının yanında, kaza ve nafile namazlar kılarak değerlendirilmelidir.

Unutulmalıdır ki, Medine'ye gelmenin şükürü, Mescid-i Nebevî'de bolca ibâdet, Resûlullah (s.a.v.)'i sıkça ziyaret ve çokça salevât-ı şerîfe getirmektir. Hz. Peygamber (s.a.v.)'in yanında, yakınında ve civarında olunan bu değerli vakit, boş geçirilmemelidir.

Hz. Peygamber (s.a.v.) ve ashâb-ı kirâmın izleriyle dolu olan bu nurlu şehirde atılan her adımın o izlerden birine denk geleceği düşünülerek davranışlara dikkat edilmeli, lâubâli hareketlerden kaçınılmalı ve "Yâ Rabbî! Resûlullah (s.a.v.)'in on üç yılını geçirdiği bu nurlu şehre gelmeyi bana nasip ettiğin ve ziyaretiyle şereflendirdiğin gibi, ayak bastığı yerlere ayak basmayı, ömür boyu izinde olmayı ve yolunda gitmeyi de nasip eyle. Dünyada ziyaretiyle şereflendirdiğin gibi, ahirette şefaatiyle de şereflendir ve cennette civarında eyle yâ Rabbî!" diye dua etmelidir.

Mescid-i Nebevî'nin dışındaki Medine'de bulunan diğer mübârek mekânları da ziyaret etmeli, bilhassa Kuba Mescidi'ni ziyaret edip, orada iki rekât namaz kılmayı ihmâl etmemelidir. Kuba Mescidini ziyaret edip iki rekât tahiyet-i mescid namazı kılmamanın bir umre sevabı kazandıracak kadar önemli olduğu unutulmamalıdır.

Mescid-i Nebevî'ye giriş ve çıkışlarda sağ ayakla girip sol ayakla çıkmaya, besmeleyle girip, şeytanın şerrinden Allah'a sığınarak çıkmaya özen gösterilmelidir. Girenken: "Allah'ım! Bana rahmet kapılarını aç." diye dua etmelidir. Mescidde kaldığı süre içinde dünyevî kelamdan kaçınılmalı ve ileri geri konuşmayı önlemek için, Mescide girerken: "Neveytü'l-i'tikâfe ma dümtü fî hazel mescidi" yani "bu mescidde kaldığım süre içinde itikâfa niyet

ettim" diyerek itikâfa niyet etmeli ve itikâfla bağdaşmayan davranışlardan kaçınılmalıdır.

Resûlullah (s.a.v.)'i ziyaret esnasında ve mescide giriş çıkışlarda, itiş kakışlarda bulunulmamalı ve saygıyla bağdaşmayan lâubâli hareketlerden kaçınılmalıdır. Mescidin her yerinde edep, saygı ve ihtiramı ilke edinmelidir. Camide konuşmanın, ateşin odunu yakıp tükettiği gibi iyilikleri tüketip yok ettiği unutulmamalıdır.

Mescide gidip gelirken atılan her adımın sevap kazanma vesilesi olduğunu düşünerek kaldığı otel Mescide uzak olsa da Mescide gidip gelmekten yılmamalıdır.

Resûlullah (s.a.v.)'e selâm gönderen yakınlarla, arkadaş ve dostların selâmlarını ziyaret esnasında Hz. Peygamber (s.a.v.)'e arz etmeyi ihmal etmemeli, Mescid-i Nebevî ile diğer mübârek mekânlardaki dualarına ebeveyn ile akraba ve eş dostları dâhil etmeyi unutmamalı, ebediyete intikâl edenlere rahmet ve mağfiret niyazında bulunmalı, hayatta olanlara da sağlık, saadet ve bu mübârek mekânlara gelmeleri nasip olması için Yaradan'a yalvarıp yakarmalıdır."

Dr. İbrahim Ateş, toplantıda gruba açıklama yaparken.

Medine'ye Muhabbet ve Halkına Hürmet

*“Medine’de ikâmet, / Peygamber’i ziyaret,
Ravzasında ibâdet, / Ne güzel, ne saadet.”*

Medine; Hz. Peygamber (s.a.v.)’in mescidiyle kabrinin bulunduğu, İslamdaki iki haremde biridir. Medineli Müslümanların, Peygamberimiz (s.a.v.)’i ve Mekke’li Müslümanları şehirlerine davet ederek, her türlü tehlike ve sıkıntı hâlinde onları ve arkadaşlarını koruyacaklarına dair ant için söz verdikleri hicret yurduudur.

Hicretin ardından kısa sürede gelişerek İslam dünyasının en önemli kültür merkezi hâline gelen Medine, İslam tarihi ve medeniyetinde önemli bir dönüm noktası teşkil etmiştir. Bunun yanı sıra İslamiyetin çevreye kolayca yayılmasını sağlayacak merkezi bir konumda ve savunmaya elverişli coğrafi bir yapıda olması, siyasî ortamın uygunluğu ve kervan yollarının üzerinde bulunması da Medine’nin değerini artırmıştır.

Medine’de İslamın erken döneminde başlayan bu kültürel canlılığın tabii bir sonucu olarak, dinî ilimlerde yetkin âlimlerin yetişmesi, şehri İslam dünyasının diğer bölgelerinde yaşayan âlimler ve ilim öğrenmek isteyenler için bir cazibe merkezi hâline getirmiştir.

İnsan gerçek anlamda sevgi ve kardeşlik nimetini, hoşgörü ve şefkat lezzetini bütünüyle Medine’de “Güzeller Güzeli, En Sevgininin” önünde, yanında, huzurunda, O’nun sevimli, şirin ve rahat ocağında tadıyor.

“Vefatımdan sonra beni ziyaret eden, hayatta iken ziyaret etmiş gibi olur.” ve “Kim beni ziyaret eder ve selam verirse, Allah ruhumu bana iade eder ve ben de onun selamını alır, iade ederim.” mealindeki hadîs-i şerîfleri gerçek anlamda yaşanır.

Efendimiz (s.a.v.), görevi başındadır, ümmetinin içindedir, onların idaresini ve eğitimini devam ettirmektedir. Yoksa bir milyon insanın doldurduğu Mescid-i Nebevî’deki o sükûneti, sakinliği, sessizliği, o huzuru, o cennet ortamını, o edebî anlayışı neyle izah edebiliriz?

Kendisini Efendimiz (s.a.v.)’in huzuruna atan her mümin, O’nun önünde duran her Müslüman bir tatlı sevinci, bir sonsuz hazı bütünü duygularıyla yaşar. Herkes ken-

disini orada doğmuş, orada ömür sürmüş ve hep orada kalacakmış gibi bir rahatlığa kavuşur. Kalbiniz gerçek kalbi bulmuş, ruhunuz gerçek ruhla buluşmuş, bütün duygularınız gerçek merkezine kavuşmuş haldedir.

Bu belde ve bu mekânlar Kur’ân-ı Kerîm’in indirildiği, okunduğu ve yaşandığı mekânlardır. Sünnet-i seniyyenin uygulandığı ortamlardır. Allah Resûlü (s.a.v.)’in yaşadığı gibi yaşamaya çalışıldığı yerlerdir.

Burada herkesin tek düşüncesi ve gayesi vardır, o da nasıl olur da Allah’ın rızasını kazanırım, ne yaparsam, nasıl yaparsam Allah Resûlü (s.a.v.)’i memnun ederim, O’nun şefaatine ererim düşüncesidir.

Medine’de öyle canlı bir sevgi vardır ki, bu yerlerde, bir anda insan stres ve sıkıntılarından, bunalım ve dertlerinden sıyrılıyor, iç huzur, barış, saadet, mutluluk gibi insanı hayata bağlayan her tür güzellik gözle görülür hâle geliyor.

Bütün kavgalar ve boğuşmalar, kin ve düşmanlıklar sona eriyor, gurur, kibir, hırs ve haset gibi menfî duygulara yer kalmıyor, bitiyor, tükeniyor.

Bu güzel şehirde bir gün de kalsanız bütün bu manzaraları görüyor, bütün bu anları yaşıyorsunuz, bütün güzelliklerden nasibinizi alıyorsunuz. Hiç kimse Medine’den ayrılmak istemiyor, Medine’den ayrılık gönlünü yakıyor, kalbini kavuruyor, içini sızlatıyor, herkesten duyduğunuz hep aynı kelimedir: “Kalbimiz burada kaldı.”

Herkes için Medine’den ayrılmak bir hüzüdü. Ama Mekke’ye gidip Kâbe-i Muazzama’ya kavuşacak olmak tescilli vesîlesiydi. Zira herkesin hissettiği duygu, Medine’de “duyûfû’r-Resûl”, “Hz. Peygamber’in Misafirleri” idik. Mekke’de de “duyûfû’r-Rahmân”, “Allah’ın misafirleri” olacağız duygusu idi.

Peygamberimiz (s.a.v.) ile aydınlanmış olan bu şehir, bu insanlar, bu mekânlar, bu dağlar, bu vadiler ve topraklar her zerresiyle insana şefkati, sevgiyi, barışı ve dostluğu aşıyor.

Duamız ve dileğimiz Rabbimizin rahmet ve merhametinin, Peygamberimiz (s.a.v.)’in sevgi ve şefkatinin gönüllerimizi kuşatması ve doldurmasıdır.

Ravza'da Namaz ve Niyaz

Medine-i Münevvere'de kalınan günlerde yapılacak işlerin başında, Mescid-i Nebevî'de namaz, Ravza-i Mutahhara'da dua-niyaz ve Resûlullah (s.a.v.)'i ziyaret ile diğer mübârek mekânları gezip görmek gelir.

Gidip görülmesi ve ziyarette bulunup geçmi-şin yâd edilmesi gereken bu mübârek mekânlar arasında Uhud Şehitliği ile Kibleteyn Mescidi, Yedi Mescidler, Kuba Mescidi, Gamame Mescidi ve Cennetü'l-Bakî' mezarlığı gelir.

Dr. İbrahim Ateş, Huzûr-u Nebevî'de dua ederken.

Hiz. Ravza-i Muhtahara'da Hiz. Peygamber (s.a.v.)'in mihrabi ve önünde namaz kılanlardan bir görüntü..

Dr. İbrahim Ateş, Hiz. Peygamber (s.a.v.)'in: "Evimle minberimin arası, cennet bahçelerinden bir bahçedir" buyurduğu Ravza-i Mutahhara'da dua ederken.

Medine-i Münevvere'deki Ziyaret Yerleri

Kur'ân-ı Kerîm'in indirildiği yerlerin yarıya yakınının bulunduğu Medine-i Münevvere'nin her yeri hârika hâtıraların bulunduğu gözde ve güzîde bir şehirdir. İslam öncesi 'Yesrib' diye bilinen ve Arap Yarımadası'ndaki sıradan şehirlerden biri olan bu şehir, Resûlullah (s.a.v.)'in hicretinden sonra 'Ensâr' ve 'Mucâhirlir'ın kardeşçe kaynaşması ve dostça dayanışması ile huzur havasının estiği örnek bir şehir olup, 'Medine' adını aldı. Daha sonra, Resûlullah (s.a.v.)'in nurlandırdığı 'nurlu şehir' anlamına gelen Medine-i Münevvere' denildi. Giderek 'Medinetü'r-Resûl' ve 'Taybe' denildiği de oldu. Asr-ı saadette ve onu izleyen yıllarda Mekke-i Mükerrreme'ye ve Medine-i Münevvere'ye duyulan sevgi ve saygı her geçen gün artarak Müslümanların gönüllerinde dünyanın en saygın iki şehri hâline geldiler. Mekke-i Mükerrreme'de Beytullah, Medine-i Münevvere'de de Ravza-i Resûlullah başta olmak üzere kapsadıkları mübârek mekânlardan dolayı Mekke'ye 'Mükerrreme', Medine'ye de 'Münevvere' sıfatı eklenerek söylenir oldu.

Mescid-i Nebevî'den bir görüntü.

Mekke ve Medine'de Resûlullah ve ashâb-ı kirâmın izleri, Müslümanlarca saygı görür ve hürmetle ziyaret edilir oldu. Mekke'de Kâbe-i Muazzama (Beytullah) ve Medine'de Ravza-i Resûlullah başta olmak üzere, Mekke'de Mescid-i Haram, Medine'de Mescid-i Nebevî, Müslümanların oralara ulaşmak için can attığı ve gözyaşı döktüğü kutsal mekânlar olarak gönüllerinde taht kurdu. Medine'de Resûlullah ve ashâb-ı kirâmın izlerini taşıyan mübârek mekânlar arasında Uhud Şehitliği, Kibleteyn Mescidi, Yedi Mescidler ve Kuba Mescidi ile tarihî Medine mezarlığı 'Cennetü'l-Bakî" her gün dünyanın dört bir yanından gelen binlerce kişi tarafından saygıyla ziyaret edilen mübârek mekânlardır.

Bu mübârek mekânların dördünü 7 Nisan 2018 Cumartesi günü öğleden önce ziyaret ettik. İlk olarak Uhud Şehitliğine gittik. YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş'in yaptığı açıklamaları dinleyip, Okçular Tepesi önünde ve Uhud Şehitliği önünde hâtıra fotoğrafları çektirip, okuduğumuz İhlâs-ı şerîflerle Fâtihaların sevabını şehitlerin ruhlarına armağan ettik ve ziyaret sonrası yapılan duaya 'amin' diyerek iştirak edip kabulü dileğinde bulduk. Dr. Ateş, **Uhud Şehitliği** ile ilgili açıklamasında şunları söyledi:

"Medine-i Münevvere'ye gelerek Resûlullah (s.a.v.)'ı doyasıya ziyaret etmenin ardından Uhud Şehitlerini ziyaret etmek bahtıyarlığına eren sevgili kardeşlerim!

Medine-i Münevvere'de ziyaret programımıza aldığımız mübârek mekânların ilki olan **Uhud Şehitliği**'ndeki Okçular Tepesi'nde sizlerle birlikte olmanın haz ve huzuru içinde hepimizi hürmet ve muhabbetle selamlıyor, başta Bedir ve Uhud

YOYAV umre grubu Uhud'da.

şehitleri olmak üzere tüm şehitlerimizi hürmet ve muhabbetle anıyor, okuduğumuz Fâtiha ve İhlâsları ruhlarına armağan ederek yüce Rabbimizden cümlesine rahmet ve mağfiret niyaz ediyorum.

Malumunuz olduğu üzere Uhud Harbi, Hicret'in 3. yılında Mekke müşrikleriyle Müslümanlar arasında Uhud Dağı eteklerinde yapılmıştır. Bedir'deki yenilginin intikamını almak için gelen Müşrikler 3000 kişi, buna karşılık Müslümanlar ise 700 kişi idiler. Hz. Peygamber (s.a.v.) savaş başlamadan önce üzerinde bulunduğumuz stratejik tepenin arkasına 50 kişilik okçu birliği yerleştirerek arka tarafı garantiye almış ve şartlar ne olursa olsun yerlerini terk etmemelerini emretmiştir.

Savaş üç merhalede gerçekleştirilmiş olup,

birinci merhalede müşriklerin bozguna uğradığını gören okçular harp sona erdi düşüncesiyle yerlerini terk etmişlerdir.

Uhud Okçular Tepesi'nden bir görüntü.

YOYAV umre grubu, Uhud Şehitliği önünde.

YOYAV umre grubu, Kibleteyn Mescidi önünde.

Bu fırsatı iyi değerlendiren ve henüz iman etmemiş olan Halid bin Velid, süvari birliğiyle Müslümanları arkadan kuşatmış ve kaçmakta olan müşriklerin de geri dönmesiyle savaşın ikinci merhalesi başlamıştır. Böylece Müslümanlar iki ateş arasında kalarak zor anlar yaşamışlar ve Hz. Hamza başta olmak üzere 70 şehit vermişlerdir. Müşriklerden ise 37 kişi ölmüştür.

Ancak daha sonra Müslümanlar yeniden toplanıp, savaşın üçüncü merhalesinde dağın eteklerine çekilerek düşmanı tekrar geri püskürtmüşler ve böylece müşrikler emellerine ulaşamayarak Mekke'ye geri dönmüşlerdir.”

Dr. Ateş'in bu açıklamasından sonra şehitlik önündeki satıcılar arasından geçip, Uhud Dağı'nın görkemli görüntüsü önünden de hatıra fotoğrafları çektirerek otobüsümüzdeki yerimizi alıp Kibleteyn Mescidine doğru yolumuza devam ettik.

Dr. Ateş, otobüste **Kibleteyn Mescidi** ile ilgili şu açıklamayı yaptı:

“Kıymetli kardeşlerim!

Kibleteyn Mescidi önünde izdiham olacağından bu mübârek mekânla ilgili özet açıklamayı yolculuğumuz esnasında otobüs içinde arz etmek istiyorum.

Ehlince bilindiği üzere Kâbe, Hz. Âdem'den beri kible idi. Hz. İbrahim ve onun dinine tabi olan Hanîfler de Kâbe'ye yönelerek ibadet ediyorlardı. Hz. Muhammed (s.a.v.)'in Mirac'ında namazın farz kılınmasıyla birlikte kible Mescid-i Aksa'ya tahvil edildi. Bu hâl, hicretin 16. ayına kadar böyle devam etti. Ancak Efendimiz (s.a.v.), Kâbe'ye yönelerek ibâdet etmeyi arzuluyordu. Özellikle Medine'de bir kısım Yahudilerin “Muhammed ve ashâbı hem bi-

zim dinimize inanmıyorlar, hem de bizim kiblemize doğru ibâdet ediyorlar ...” gibi alaycı sözleri üzerine Resûllullah (s.a.v.), Allah'tan kiblenin değiştirilmesini temenni ederek zaman zaman yüzünü semaya çeviriyor ve bu hususta gelecek haberi bekliyordu.

Bir müddet sonra beklenen vahiy gelmiş Cenâb-ı Hak şöyle buyurmuştur: “Biz, kiblenin değişmesini talep ederek yüzünü semaya çevirdiğini görüyoruz. Şimdi seni razı olacağın kible (Kâbe)ye döndüreceğiz. Artık yüzünü hemen Mescid-i Haram tarafına çevir. Siz de ey inananlar nerede olursanız olun yüzlerinizi ona doğru çevirin.” (Bakara, 144) Bu esnada Resûllullah (s.a.v.) Seleme oğulları mahallesinde öğle veya ikindi namazının üçüncü rekâtında bulunuyordu. Namazı bozmadan cemaatle birlikte kalan iki rekâtı Kâbe istikametine yönelerek kılmışlardır. Bu hadisenin anısına buraya mescid yapılarak adına “Mescid-i Kibleteyn” yani “iki Kibleli Mescid” denilmiştir.”

YOYAV umre grubunun erkekleri Kibleteyn Mescidi içinde dua ederken.

Yedi Mescidler bölgesindeki yeni mescid ve arkasındaki dağdan bir görüntü.

Kibleteyn Mescidi'ne geldiğimizde burada ikişer rekât tahiyet-i Mescid namazı kılıp, dua ve niyazda bulunduk. Mescid önünde çektiğimiz hatıra fotoğrafından sonra **Yedi Mescidler** istikametinde yolumuza devam ettik.

Yedi Mescidler ilgili açıklamayı da otobüste yapan Dr. Ateş'i dikkatle dinleyip, edindiğimiz bilgiyle aydınlanıp ziyaretimizi yaptık. Dr. Ateş, Yedi Mescidlerle ilgili yaptığı açıklamada şunları söyledi:

“Kıymetli kardeşlerim!

Müşrikler Uhud'da Medine'yi yerle bir etme emellerine ulaşamamışlardı. Hayber Yahudilerinin de tahrikiyle Hicret'in 5. yılında Mekke'de büyük bir ordu oluşturarak Medine üzerine yürüdüler. Kendilerine Medineli Beni Kureyza yahudilerinin de katılımıyla sayıları 10.000 kişiye ulaştı.

Hz. Muhammed (s.a.v.) bu haberi duyunca sahabileri toplayıp görüşlerine başvurdu. Selman-ı Fârisî'nin hendek kazarak şehri koruma altına alma fikri kabul gördü ve arazi gruplara paylaştırılarak hendek kazımına başlandı. Bütün müslümanların katıldığı çalışma neticesinde 3 km.ye yakın hendek kazım işlemi müşrikler gelmeden tamamlanarak 3000 kişilik İslam Ordusu mevzilendi.

Medine'yi yerle bir edip müslümanların tamamını öldürmek için yola çıkan müşrikler, o güne kadar ki savaşlarda hiç görmedikleri bu savunma sistemiyle karşılaşınca şaşırıp kaldılar. Bütün yollarını keserek bir ay süreyle şehri muhasaraya aldılar. Bu arada Yahudiler, Medine Sözleşmesi'ni tek taraflı bozarak müşriklerin tarafına geçtiler. Kuşatmanın 30. gününde yüce Allah'ın yardımıyla şiddetli soğuklar ve görülmemiş kasırgalar meydana geldi. Çadırları ve mühimmatları havada uçuşan müşrikler, olumsuz hava şartlarına dayanamayıp birçok eşyalarını da terk ederek Mekke'ye dönmek mec-

buriyetinde kaldılar. Neticede müslümanlar 6 şehit verirken müşriklerden 3 kişi öldürülmüş oldu.”

Ziyaret programımızın son durağı **Kuba Mescidi** idi. Kuba Mescidi'nin avlusunda burayla ilgili özet açıklamada bulunan Dr. Ateş, şunları söyledi:

“Değerli kardeşlerim!

Halkı, Hak tarafından övülen Kuba'nın kalbi niteliğindeki meşhur Kuba Mescidi'nin avlusunda sizlerle bir araya gelip bu mübarek mekânda kılacağımız iki rekât tahiyat-ı Mescid namazı sonrası bir umre sevabına erecek olmanın mutluluğu içinde

Yedi Mescidler bölgesindeki yeni mescid.

Yedi Mescidler bölgesindeki yeni mescidin avlusu.

YOYAV umre grubu, Kuba Mescidi önünde.

hepinizi hürmet ve muhabbetle selamlıyor, ziyaretimizin kabul olmasını diliyorum.

Kuba Mescidi, Hz. Peygamber (s.a.v.)'in Mekke'den hicret ederek gelişinde Medinelilerin sevgi ve coşkuyla karşıladıkları bölgede yer almaktadır. Peygamberimiz Medine'den önce burada 14 gün konaklamış ve bu zaman zarfında İslam'ın ilk mescidini yaparak namazlarını da ilk defa cemaatle kılmaya başlamıştır. Kur'an-ı Kerim'in Tevbe Suresi'nin 108. ayetinde bu mescid ve cemaatiyle ilgili şöyle buyrulmaktadır. '...Habibim ilk günde takva üzerine yapılan mescidde namaz kılmak senin için daha uygundur. O mescidde maddi ve manevi kirlere temizlenmeyi seven kimseler vardır...'

Resûlullah (s.a.v.) sonraları da çoğu zaman bu mescide gelerek ziyaret eder ve namaz kılar. Müslümanların da ziyaret ederek, burada namaz kılmalarını şu sözleriyle teşvik etmiştir: 'Kim güzelce hazırlanıp namaz kılmak için abdestli olarak Kuba mescidine gider ve orada namaz kılsa, bir umre yapmış gibi sevap kazanır.'

Bu mübarek mekânda bir süre kalıp, kıldığımız iki rekât tahiyet-i mescid namazının akabinde, ziyaretimizi tamamlayıp otobüsümüzdeki yerimizi alarak, Osmanlılar döneminde yapılan **Medine Tren İstasyonu** binası ile **Amberie Mescidi** önünden geçerek otelimize döndük.

Otobüste Tren İstasyonuyla ilgili kısa açıklamada bulunan Dr. Ateş, şu bilgileri verdi:

"Değerli arkadaşlar! Görkemli görüntüsüne tanık olduğumuz **Medine Tren İstasyonu** ile karşılarındaki **Amberie Mescidi** önünde durmamıza

trafik kuralları el vermediğinden burayla ilgili bilgiyi de sizlere otobüste arz etmeye çalışacağım.

Osmanlı Devleti'nde, Paris'e kadar uzanan Rumeli demiryolları projesinin 1888'de tamamlanmasıyla birlikte, batı dünyasını doğuya bağlamak ve bütün semavi dinlerin beşiği olan kutsal topraklara, Mekke, Medine ve Kudüs'e ulaşımı kolaylaştırmak amacıyla bir demiryolu yapılması fikri İstanbul'da gelişmeye başladı. 2 Mayıs 1900 tarihinde Sultan II. Abdülhamid uzun yıllar hayal ettiği "**Hicaz Demiryolu**" projesini hayata geçireceğini ilan etti.

İleride Bağdat hattıyla da birleşecek olan demiryolu, Şam'dan başlayıp Medine, Mekke ve Cidde'ye, ardından Yemen'e daha sonra da Orta Arabistan üzerinden Basra'ya ulaşacaktı. Abdülhamid Han'ın projeye ilgili açıklaması Batıda alay konusu olurken, bütün İslam âleminde sevinç ve coşkuyla

YOYAV umre grubunun erkekleri Kuba Mescidi önünde.

Medine Tren İstasyonu ve Amberiyeh Mescidi (TDV Ansiklopedisi'nden).

karşılandı. Çünkü söz konusu olan normal bir yol değil, bir inanç yolu idi. Bu proje diğer demiryollarının aksine yalnızca öz kaynaklarla gerçekleştirilecek ve İslam dünyasından gelebilecek bağışlar kabul edilecekti. Tahmini maliyeti 4 milyon Osmanlı Sarı Lirası olan projenin başlangıçta kullanılacak yarıya yakın miktarı bağışlardan sağlanmıştı. Medine'ye kadar olan bölümü 1900 km.'yi bulacak olan Hicaz Demiryolu inşaatı 1 Eylül 1900 yılında Şam'da yapılan törenle başladı.

Bu inşaatın yapımında çoğunluğunu Osmanlıların tebasından 43 mühendisle birlikte 7500'ü

aşan Osmanlı askeri görev almış olup, Medain-i Salih'den itibaren Medine'ye kadar olan bölümünde ise tamamı müslüman mühendis, tekniker ve işçiler çalıştırılmıştır.

Hicaz Demiryolu bir takım batılı güçlerin tüm engelleme çabalarına rağmen son istasyonun yapımıyla birlikte, Medine'ye kadar tamamlanmış ve 1 Eylül 1908 tarihinde işletmeye açılmıştır. Haziran 1916'ya kadar süren 9 yıllık ömrüne rağmen Hicaz Demiryolu sağladığı kolay ulaşım sayesinde bölgenin kültürel ve ekonomik kalkınmasında önemli rol oynamıştır. Ayrıca bu proje birçok müslüman mühendis ve teknikerin ilk tecrübe ve yetiştirme yeri olmuştur. Buradaki bilgi ve tecrübe birikimi daha sonra cumhuriyet dönemi demiryolları yapımına büyük katkı sağlamıştır.”

Sultan II. Abdülhamid Han

Suriye'nin Ürdün sınırı yakınındaki demiryoluna ait bir köprü (TDV Ansiklopedisi'nden).

Hicaz Demiryolu hattı üzerindeki bir istasyonun açılış merasimini yansıtan tarihi bir görüntü.(IRCICA fotoğraf arşivi)

Hurma Bahçesinde Hârika Bir Zaman

Hac farızası ve umre ziyareti için kutsal topraklara gidenlerin dönerken yanlarında getirdikleri eşyanın başında hurma ve zemzem gelir. Hurma denince de dünyanın birçok yerinde üretilen hurmalar arasında Medine hurmaları akla gelir.

Hurma, sıcak iklimlerde yetişen bir meyvedir. Anavatanı Arabistan Yarımadası ve Kuzey Afrika'dır.

Hac ve Umre dönüşü ile Ramazanda hurmaya ilginin kaynağı Kur'ân-ı Kerîm ve hadîs-i şerîflerdir. Kur'ân-ı Kerîm'de hurmadan, üzüm, zeytin ve nar ile birlikte söz edilir. Bu dört meyvenin adı genelde birlikte geçer. Sahurun hurma ile olması, oruçlunun hurma ile iftar etmesi hadîs-i şerîflere dayanan bir âdettir. Kur'ân-ı Kerîm'de on sekiz surenin yirmi dört ayetinde hurma, üzüm, zeytin ve nar ile ilgili buyruklar yer alır. Zaman içinde Kur'ân-ı Kerîm'de hurma ile birlikte söz edilen diğer ürünlerden üzüm, zeytin ve nara olan ilgi azalırken, hurmaya ilgi artmıştır.

Hurma yağ, protein ve karbonhidrat içeren bir meyve olup, yiyeceklere enerji veriyor. Vücutta kanın yenilenmesine imkân sağlıyor. İçinde bulunan kalsiyum, magnezyum, potasyum, fosfor, demir ve sodyum mineralleri ve meyve şekeri açısından zengin bir besin kaynağıdır.

Hurmanın 99 çeşidi olduğu söylenir. Nebrum, Meczul, Acve, Şugayir, Safarî, Hudrî, Amberî, Sukkerî ve yaş hurma en çok bilinen hurma çeşitleridir.

Ülkemizde en çok Medine hurmalarıyla Acve hurmaları talep görüyor. Acve cinsi kısıtlı bir bölgede yetiştiği için yüksek talep nedeniyle genellikle en pahalı hurma türüdür. Daha sonra meczul cinsi ve diğer Medine hurma çeşitleridir.

Grubun Medine'deki hurma bahçeleri hakkında bilgi edinmeleri ve hurma ihtiyaçlarını teminde fikir edinmeleri için Kuba'daki meşhur hurma bahçelerinden Vadi Rüya hurma bahçesine bir gezi düzenlendi. Öğle namazını müteakip otelin lobisinde buluşan grup, toplu halde otobüse binerek Kuba'daki Vadi Rüya hurma bahçesine gittiler. Buradaki çadırdaki ikram edi-

len 'elbeyk' pilicini afiyetle yediler. Hurma bahçesinde dolaşip dinlendiler ve hâtıra fotoğrafları çektikten sonra showroomda teşhir edilen hurma türlerini görüp, fiyatları hakkında bilgi edinerek yeteri kadar hurma alışverişi yapıp ikinci üze otele döndüler.

Vadi Rüya hurma bahçesinden bir görüntü.

Grubun bir kısmı hurma bahçesinin showroomunda.

YOYAV umre grubu, Vadi Rüya hurma bahçesinde.

Huzûr-u Nebevî'de Huzur Bulduk

Medine-i Münevvere'de ibâdet ve ziyaretle geçirdiğimiz güzel günlerin dördüncüsünde ikinci namazından sonra otelde buluşup dua ve ziyaret için Mescid-i Nebevî'nin kible duvarı ile Resûlullah (s.a.v.)'in kabri şerifleri üzerindeki 'el-kubbetü'l hadra' 'yeşil kubbe' önündeki mübârek mekâna geldik. Huzûr-u Nebevî'de olmanın huzur ve mutluluğu ile Efendimiz (s.a.v.)'e toplu hâlde salât ve selamlarımızla sevgilerimizi arz edip, kemâl-i edep ve hürmetle oluşturduğumuz birliktelikte kubbe-i saadete bakarak estirilen huzur havasını teneffüs etmenin mutluluğunu yaşadık.

Medine-i Münevvere'ye gelirken getirdiğimiz hatm-i şeriflerle süver-i şerifelerin duasını yaparak, sevabını rûh-u Resûlullah'a bağışlayarak şefaati ni yazında bulduk. Okunan hatm-i şeriflerle süver-i şerifelerin, salevât-ı şerifelerin, kelime-i tevhidlerin duasını yapan Dr. İbrahim Ateş, yaptığı konuşmada şu cümlelere yer verdi:

"Resûlullah (s.a.v.)'in yanında, yakınında ve yolunda olup, bir kere daha ziyaretiyle şereflenen ve Miraç Kandili vesîlesiyle gerçekleştirilen umre ziyareti çerçevesinde huzûr-u âlîlerinde olmanın bahtiyarlığına eren kıymetli kardeşlerim!

İsra ve Miraç mucizelerinin yıl dönümü dolayısıyla düzenlediğimiz umre programı çerçevesinde Medine-i Münevvere'de Resûlullah (s.a.v.)'in misafiri ve mücâviri olup selam, sevgi ve saygılarımızı birlikte arz ederek şefaatinin dileme imkânını ihsân eden yüce Rabbimize sonsuz hamd-ü senâlar ediyoruz. Huzûr-u âlîlerinde bulunup, Hakk'ın huzurunda ağırılanmasının yıl dönümünü kutladığımız sevgili Peygamberimiz aleyhisselatü vesselâm Efendimiz'e sayısız salât ve selamlarımızı arz

ederek, okunan hatm-i şerifler, Yâsîn-i şerifler, İhlâs-ı şerifler, salevât-ı şerifeler, kelime-i tevhidler, tesbîh, tahmîd, tekbîr ve tehlillerden oluşan hediyelerimizin rûh-u Resûlullah'a vâsıl olmasını niyaz ediyoruz.

Resûlullah (s.a.v.)'in huzûr-u âlîlerinde olduğumuzu düşünerek rûh-u Resûlullah ile iletişim içinde olup Nisa Suresi'nin: "... Eğer onlar kendilerine zulmettikleri zaman sana gelseler, Allah'tan bağışlanmayı dileseler, Resul de onlar için istiğfar etseydi, Allah'ı ziyadesiyle af edici, esirgeyici bulurlardı." mealindeki 63. ayetinin üzerimizdeki tecellisini temenni ederek Allah'tan bağış ve Resûlullah (s.a.v.)'den şefaati istediğimde bulunmanızı diliyorum.

Şu anda şunu rahatlıkla söyleyebilirsiniz: "Ben bugün Resûlullah'ın hücre-i saadetinin kapısına geldim. Ravzasına girdim. Huzuruna vardım. Kamerasına girdim. Selam, sevgi ve saygılarımı sundum. Kısa bir süre de olsa huzurunda bulundum. Yâ Rabbî! Beni O'nun yolundan ayırma. Sünnetinde daim eyle. Cennette O'nunla buluştur. Civarında olmayı nasip eyle." diye dua edelim. Her zaman ve her yerde Efendimiz (s.a.v.)'in huzurunda imiş gibi sessiz, sakin, sevgi ve saygı hisleriyle dolu, edepli ve hürmetkâr tavırlar takınalım. Efendimiz (s.a.v.) Medine'de bizler de Ankara'da olsak dahi, O'nun manevî huzurunda olduğumuzu unutmamalıyız. Devamlı salevât-ı şerifeler getirerek, rûh-u şerifleriyle ömür boyu iletişim içinde olalım.

Selam Sana Yâ Nebî!

Nebiler sümbülüsün.

Selam Sana Yâ Resûl!

Gönlümüzün gülüsün.

YOYAV umre grubu Mescid-i Nebevî'nin kible duvarı ile Kubbe-i Hadrâ önünde.

*Selam Sana Yâ Habîb!
Allah'ın habîbisin.
Selam Sana Yâ Tabîb!
Gönüller tabibisin.*

Deyip, izinde olmanın ve sünnet-i seniyyesine sarılmanın gayreti içinde olalım. Tevbe Suresi'nin 128. ayetinde beyan buyurulduğu üzere ümmetine çok düşkün, çok şefkatli ve merhametli, Ahzap Suresi'nin 6. ayetinde beyan buyurulduğu üzere de müminlere kendi canlarından daha yakın olan sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'e layık ümmet olmaya çalışalım. Mevlid yazarı Süleyman Çelebi'nin, Resûlullah (s.a.v.)'in sünnetini terk edenlere sitemle söylemiş olduğu:

“Daha tıfl iken düşündü ümmetin.

Sen kocadın terk edersin sünnetin.” dizesinde dile getirdiği gibi sünneti terk eden duyarsız ve dihayetsiz insanlardan olmayalım.

Kıymetli kardeşlerim!

Dostlar, kardeşler, arkadaşlar ve diğer yakınlarla belirli zaman ve mekânlarda buluşup, bazı güzelliklerle mutlulukları paylaşmak, sevinç ve saadet vesîlesidir. Ancak buluşulan yerlerle, buluşma gayeleri ve sergilenen tablolar, gerçekleştirilen görüşmelerle buluşmaların değer ve derecelerini belirlemede etken olurlar.

Dünyada en önemli buluşma yerleri Beytulâh ve Ravza-i Resûlullah'tır. En değerli amaç ise

ibâdet ve ziyarettir. Dolayısıyla bugün bu mübârek mekânda buluşmamız hepimiz için hayatî ehemmiyet arz eden büyük bir imkândır. Bizlere bu imkânı ihsan eden yüce Rabbimize şükrediyor, Cennet-i âlada da bir araya getirip Cemali ve rızasını da ihsan etmesini niyaz ediyorum.

Değerli kardeşlerim!

Yanında ve yakınında olduğumuz sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'in huzurunda saygıyla durup, salât ve selamda bulunanlar O'nun tarafından görülüp, marifet-i Muhammed ekranına kaydolup, Muhabbet-i Resûlullah'a nâil olurlar. Salât ve selamlarının cevabını O'ndan alır ve inşallah ebedî hayatta nur cemali ve şefaatiyle müşerref olurlar. Bu bahtiyarlığa eren siz kıymetli kardeşlerimi gönülden kutluyor, hepinize dünya ve ahiret saadetiyle, ziyaretinizin makbul ve dualarınızın müstecâb olmasını diliyor, buraya gelirken getirdiğimiz hatm-i şerîflerle, süver-i şerîfeler ve salevât-ı şerîfelerden oluşan hediyeimizi rûh-u Resûlullah'a armağan etmek üzere birlikte duasını yapmaya geçiyoruz:

“Malumunuz olduğu üzere rûh-u Resûlullah ile aramıza bu duvar giremez, hiçbir şey de engel olmaz. Rûh-u Resûlullah, şu anda bu meclisimizden ve bu niyetimizden inşallah haberdardır. Salât ve selamlarımızla sevgi ve ihtiramlarımızdan Efendimiz (s.a.v.) haberdardır. Efendimiz (s.a.v.)'in kabri şerifi bu kubbe-i hadra (yeşil kubbe)'nin altındadır. Efendimiz (s.a.v.)'in, yanında, yakınında olmanın

Okunan hatm-i şerîfelerle, süver-i şerîfeler ve salevât-ı şerîfelerin sevabı yapılan dua ile rûh-u Resûlullah'a armağan edildi.

bahtıyarlığı içinde, getirmiş olduğumuz hatm-i şerîfler, Yâsîn-i şerîfler, İhlâs-ı şerîfler, Fâtiha-i şerîfeler, salevât-ı şerîfeler, kelime-i tevhidler ve diğer çok sayıda süver-i şerîfelerin duasını kısaca yapacağız. Buyurun ellerimizle birlikte bütün samîmiyet ve ihlâsımızla gönüllerimizi de açarak yüce Rabbimizden kabulü niyazında bulunalım.

Bismillâhirrahmânirrahîm. Elhamdülillâhî Rabbi'l-âlemîn. Ve eşrefü-s salâti ve etemmü't teslîm. Alâ seyidînâ Muhammedin ve alâ âlihî ve ashâbihî ecma'în.

İlâhî yâ Rabbe'l-âlemîn! Üç ayların bu mübârek gününde, böyle mübârek bir zaman diliminde, böyle mübârek bir mekânda ellerimizle birlikte gönüllerimizi de dergâh-ı izzetine açtık. Dualarımızın kabulü niyazında bulunuyoruz. Bizleri boş döndürme yâ Rabbî. Bizleri sevdiğin, sevdirdiğin ve sevindirdiğin kullarından eyle. Sana kullukta kaim, iman, ibâdet ve istikamette dâim eyle yâ Rabbî. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'in şu anda yanında olduğumuz gibi, cennette civarında da bizleri bir araya getir yâ Rabbî. O'nun livâü'l-hamd sancağı altında bizleri buluştur ve cennet-i alâda bizi Efendimiz (s.a.v.)'e mücâvir eyle yâ Rabbî. Medine-i Münevvere'de O'na kısa bir süre misafir ve mücâvir eylediğin gibi, cennette de mücâvir eyle yâ Rabbî.

İlâhî yâ Rabbe'l-âlemîn! Bizleri Kur'ân'dan ve Kur'ân'ı da bizlerden ırak eyleme. Kur'ân'ı içimize sindire sindire ve gönül dünyamızı O'nunla dindire dindire okumayı bizlere nasip eyle yâ Rabbî. Efendimiz (s.a.v.)'in okuduğu gibi okumayı, anladığı gibi anlamayı, yaşadığı gibi yaşamayı ve yaydığı gibi yaymayı bizlere nasip eyle yâ Rabbî. Kur'ân-ı Azîmüşşânı elimizden, dilimizden, bey-nimizden, belleğimizden ve hayatımızdan eksik

eyleme yâ Rabbî. Son nefesimize kadar Kur'ân-ı Azîmüşşân ile bizleri iç içe eyle yâ Rabbî. Son nefesimizde iman ve Kur'ân ile huzuruna gelmeyi bizlere nasip eyle yâ Rabbî. Kur'ân'ı bize kabrimizde karin, yoldaş ve huzurunda şefaatçi eyle yâ Rabbî.

İlâhî yâ Rabbe'l-âlemîn! Bu inanç ve bilinçle okunan hatm-i şerîfler, Yâsîn-i şerîfler, İhlâs-ı şerîfler, Fâtiha-i şerîfeler, salevât-ı şerîfeler, kelime-i tevhidler ve diğer süver-i şerîfeleri Ravza-i Mutahhara'da, Efendimiz (s.a.v.)'in yanında ve yakınında okunup nezdinde kabul gören, Kâbe-i Muazzama ve diğer mübârek mekânlarda okunup kabul gören hatm-i şerîfler, süver-i şerîfeler, İhlâs-ı şerîfler ve salevât-ı şerîfeler gibi ahsen-i kabul ile kabul buyur yâ Rabbî. Beher harfine sayamayaçağımız kadar bol ecir ihsan eyle.

Hâsıl olan ecir ve sevabı öncelikle sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'in rûh-u şerîflerine armağan ediyoruz ulaştır yâ Rabbî. Bizleri O'nun nurlu

Hatim duasından bir görüntü.

YOYAV umre grubu, Bâbu's Selam (Selam Kapısı) önünde.

yolundan ayırma yâ Rabbî. Ömür boyu izinde gitmeyi, yolunda olmayı, O'na layık ümmet olmayı, O'nun şefaatine ermeyi bizlere nasip eyle yâ Rabbî. Hayatta iken bizleri ziyaretleriyle şereflendirdiğin gibi, ahirette de inşaallah şefaatiyle şereflendir yâ Rabbî. Efendimiz (s.a.v.)'in zevcât-ı tâhirâtı ki, müminlerin muhterem anneleridirler, Onların da ruhlarına âl, evlâd ve ahfâdının ruhlarına, ashâb-ı kirâmın ruhlarına da armağan eyliyoruz, payidâr eyle yâ Rabbî. Bilumum enbiyâ-i izâm ve rüsûlü fihâm hazerâtının ruhlarına da armağan eyliyoruz, vasıl eyle yâ Rabbî. Bizleri cümlesinin şefaatine nâil eyle yâ Rabbî. Tâbi'în, tebe-i tâbi'în, eimme-i müctehidîn, müfessirîn, muhaddisîn, fukahâ, ulemâ bilumum müminîn ve müminâtın ruhlarına da armağan eyliyoruz, ulaştır yâ Rabbî. Tüm şehitlerimiz ve gazilerimizin ruhlarına da ulaştır yâ Rabbî.

İlâhî yâ Rabbe'l-âlemîn! Cennet vatanımızı bizlere emanet ve armağan eden din ve devlet büyüklerimizin ruhlarına da armağan eyliyoruz, vâsıl eyle yâ Rabbî.

İlâhî yâ Rabbe'l-âlemîn! Bu hatm-i şerifleri okuyan tüm kardeşlerimizin, öğrencilerimizin, üyelerimizin, bizden hayır dua talebinde bulunan yakınlarımızın, dostlarımızın, arkadaşlarımızın tüm hayırlı dileklerini de kabul eyle yâ Rabbî. Borçlu olanlara eda, hasta olanlara şifa ihsân eyle, haksız yere hapsedilenleri de halâs eyle yâ Rabbî.

İlâhî yâ Rabbe'l-âlemîn! Bu duaya katılan kardeşlerimizin yakınlarından ebediyete göçenlerin de ruhlarına armağan eyliyoruz ulaştır yâ Rabbî. Bizleri doğurup dünyaya getiren annelerimizin, besleyip büyüten babalarımızın, eğitip öğreten hocalarımızın, devamıza destek veren dostla-

rımızın ve tüm yurttaşlarımızın geçmişlerine de armağan eyliyoruz, ulaştır yâ Rabbî.

İlâhî yâ Rabbe'l-âlemîn! Bizleri Efendimiz (s.a.v.)'in ziyaretleriyle şereflendirdiğin gibi, Efendimiz (s.a.v.)'in aşkı ile tutuşan bilumum kardeşlerimize de bu imkânı ihsân etmeni diliyoruz, ikrâm eyle yâ Rabbî. Efendimiz (s.a.v.)'i seven, yolunda giden, O'nun aşkıyla tutuşan tüm müminîn ve müminât kardeşlerimize Medine-i Münevvere'ye ve Ravza-i Resûlullah'a gelip ziyaretinde bulunmayı, Beytullah'ı ziyaret edip Senin evinde misafirin olmayı nasip eyle yâ Rabbî. Bizlerden hayırlı dua talebinde bulunan kardeşlerimizin her türlü hayırlı muradlarını hâsıl, cümlesini buraya vâsıl ve cennet-i â'laya dâhil eyle yâ Rabbî.

İlâhî yâ Rabbe'l-âlemîn! Çocuklarımızı, torunlarımızı, ehl-i iman, ehl-i Kur'ân eyle. Dinini, imanını, kitabını seven, sayan, inançlı, bilinçli insanlar eyle. Efendimiz (s.a.v.)'e layık ümmet eyle yâ Rabbî. Bizleri Sana layık kul, Resûlüne layık ümmet, müminlere layık kardeşler eyle yâ Rabbî. Sübhâne Rabbike Rabbi-l izzeti ammâ ya-sifûn. Ve selamun ale'l mürselîn. Velhamdüillâhi Rabbi-l âlemîn."

Huzûr-u Nebvî'de yapılan bu sohbet ve duadan sonra toplu hâlde Cennet'ül Baki' Mezarlığı ve Gamame Mescidi'ni ziyaret ettik.

Cennet'ül Baki' Mezarlığı'na hanımlar alınmadığı için Cennet'ül Baki' önüne gelerek ziyarette bulunup, okudukları Fâtîha-i şerîfelerle İhlâs-i şerîfleri burada medfun olan zevatın ruhlarına armağan eden grubumuza, Medine-i Münevverenin bu tarihi mezarlığı hakkında açıklamalarda bulunan Dr. İbrahim Ateş, özet olarak şunları söyledi:

Cennet'ül Baki' Mezarlığı

“Onbini aşkın sahabenin medfun olduğu bu mezarlıkta, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in amcası Hz. Abbas, torunu Hz. Hasan, damadı ve üçüncü halife Hz. Osman-ı Zinnureyn, halası Hz. Safiye, oğlu Hz. İbrahim, kızı Rukiye, Fatıma ve mübarek hanımları başta olmak üzere sahabe ve tabiinden birçok zevat medfundur.

Bu kabristandaki türbeler ve mezar taşları, Medine-i Münevvere, Osmanlı idaresinden çıktıktan sonra yıktırılmıştır. Şimdi etrafı duvarlarla

çevrili olan bu kabristan, bir tarla görünümündedir. Kible yönüne göre Mescid-i Nebi’nin sol tarafında, hemen yan tarafındadır.

Ziyaretinde bulunduğumuz, bu mezarlıkta yatan ashâb-ı kirâm ile diğer zevatın ruhlarına rahmet diliyor, şefaathlerine nail olmamız temennisiyle, ziyaretimizin makbul ve dualarımız müstecab olmasını niyaz ediyorum.”

Cennet'ül Baki' ziyaretinden sonra Gamame Mescidi'ne geçen grubumuza Mescidi'nin avlusunda mescitle ilgili özet açıklamada bulunan Dr. Ateş, şunları söyledi:

YOYAV umre grubu, Cennt'ül Baki' ziyareti sonrası Mescid-i Nebevi avlusundaki şemsiyelerin altında.

Gamame Mescidi:

“Resül-ü Ekrem bayram namazlarını Mescid-i Nebevî’de değil, buraya gelir, Mescid-i Nebevî’nin güneybatı yönünde 500 m. mesafede bulunan bu açık alanda kıldırırdı. Bazen yağmur duası için de kullanılan ve Medine’ye gelen kabilelerin konakladığı Menâha adlı bu yerin bir bölümü musallâ haline getirilmişti.

Ömer b. Abdülaziz, Medine valiliği esnasında burayı imar etmiş ve bundan sonra “Mescid-i Musallâ” adıyla anılmıştı.

Resûlullah (s.a.v.) bayram namazı ve yağmur

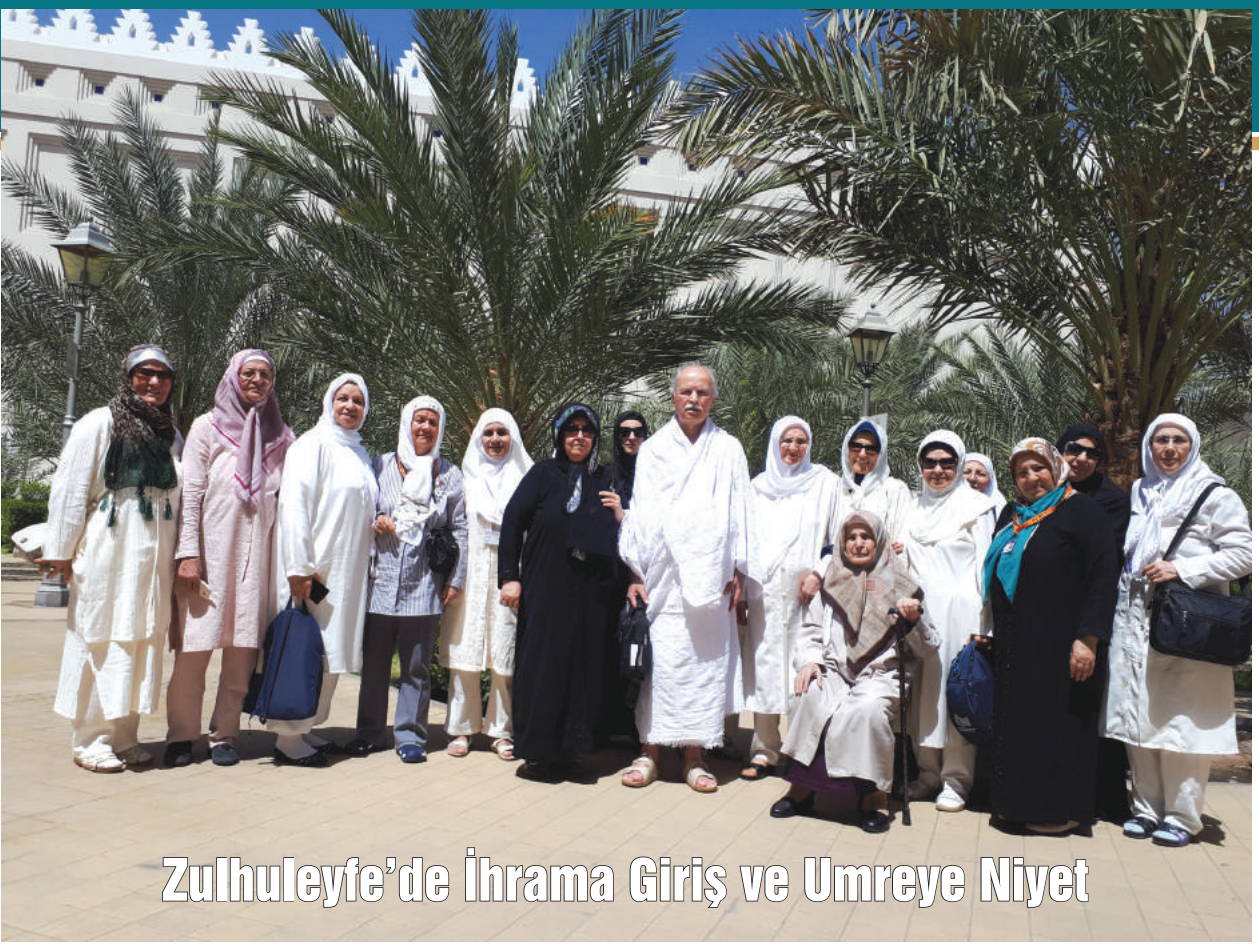
duası için buraya çıktığı zaman kendisini bir bulutun gölgelemesi sebebiyle sonraki dönemlerde bulut mescidi anlamına gelen Gamâme Mescidi adıyla meşhur oldu.

Sultan I. Abdülmecid tarafından yeniden inşa edilen 32,5 x 23,5 m. ölçüsündeki Mescidi Gamâme güney tarafında büyük bir kubbe, kuzey tarafında ise bu büyük kubbeye uyumlu beş küçük kubbe ile örtülmüştür.

Sultan II. Abdülhamid döneminde ve 1990’da kapsamlı bir tamirattan geçirilen mescid, Osmanlı mimarî tarzını hâlâ korumaktadır.”

YOYAV umre grubu, Gamame Mescidi önünde.

Zulhuleyfe'de İhrama Giriş ve Umreye Niyet

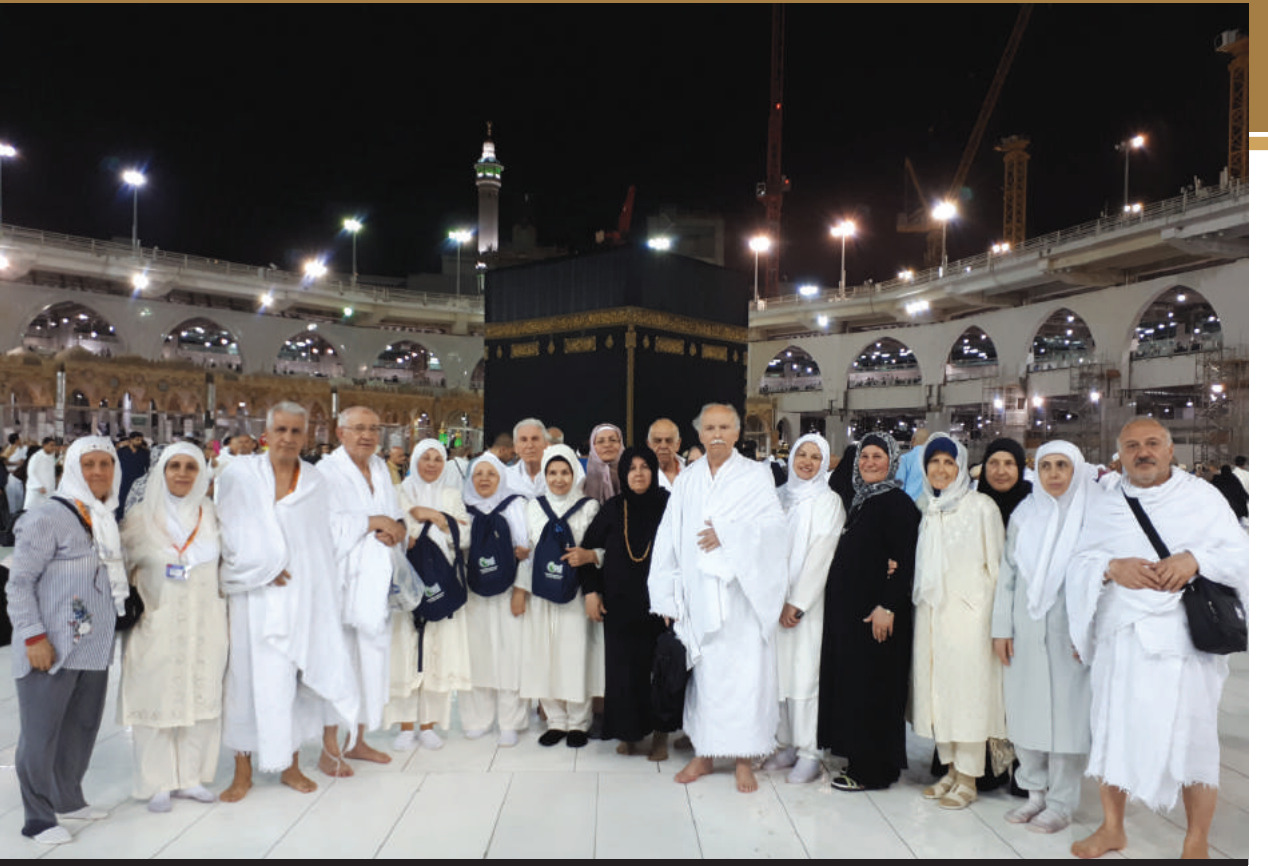
10 Nisan 2018 Salı günü Medine'den Mekke'ye gitmek üzere saat 10.00'da otelden ayrılıp Medine çıkışındaki 'Zul Huleyfe' ve 'Âbâr-ı Ali' denilen mîkat mahalline geldik. Buradaki mescitte ikişer rekât ihram namazı kılıp umreye niyet etmek üzere Mescidin avlusunun giriş kapısı önünde buluşup, Dr. İbrahim Ateş'in söylediği şu cümleleri tekrar ederek: "Allahümme innî urîdu'l umrete feyessir hâ lî ve tekabbelhâ minnî. Neveytü'l umrete ve ahremtü bihâ lillâhi teâlâ." Yani: "Allah'ım! Ben umre ziyareti yapmak istiyorum. Onu bana kolay kıl ve benden kabul buyur. Umreye niyet ettim ve onun için ihrama girdim." demek suretiyle niyet ettik. Telbiye, tekbir ve tehlil getirerek ihrama girmiş olduk. Daha sonra otobüsteki yerimizi alarak Mekke'ye doğru yola çıktığımızda, ihram yasakları hakkında açıklamalarda bulunan Dr. İbrahim Ateş'in uyarılarına uyararak getirilen telbiye ve tekbirler eşliğinde yola devam ettik. Yolun yarısındaki 'Can Baba' tesislerinde verilen namaz ve ihtiyaç molasında kısa bir süre dinlenip öğle namazını eda ettikten sonra tekrar otobüsümüze binip yola revan olduk.

YOYAV umre grubundaki erkekler, Zulhuleyfe'de ihram namazı kılınan mescidin giriş kapısı önünde.

Medine'den Mekke'ye otobüsle mutlu bir yolculuk.

Beytullah'a Giriş ve İlk Umre

İkinci vakti Mekke-i Mükerreme'ye girdik ve Beytullah'ın Kral Abdulaziz kapısı tarafındaki avlusuna bitişik olan 'Safve Orkid' otelindeki odalarımıza yerleşip, yatsı namazından sonra umre ibadetini ifâ etmek amacıyla Harem-i şerife girmek için

otelden çıkarken başlayan yağmurun altında tavaf ettik. Herkesin ıslanıp sırlıklam olduğu ve tavaf alanının yağmur sularıyla dolduğu böyle yoğun yağışlı bir havada tavafımızı tamamlayıp, makam-ı İbrahim'le Safa arasındaki münasip bir mekânda tavaf namazı kılarken, bulunduğumuz yere doğru akıp gelen sulara yakalanmadan namazı bitirip kısa bir tavaf duası yaparak birer bardak zezem içip Safa'ya yöneldik.

Bu arada Mescid-i Haram'ın tavaf alanıyla, revakları altındaki mekânların tamamında görevliler yağmur sularını gidermeye çalışıyorlardı.

Safa-Merve arasında yedi şavt sa'yi de tamamlayıp, Merve tepesinde toplu halde dua edip, saçımızı keserek ihramdan çıktık ve geldiğimiz

Sa'y alanından bir görüntü.

Safa ve Merve arasındaki Sa'yden bir görüntü.

Sa'yın bitiş noktası olan Merve Tepesi.

andaki gibi yağın yağmurun altında hızlı adımlarla otele döndük.

Harem-i şerifin yenilenen yerlerinin tamamında, yağın yağmur sularının şelaleler gibi aktığı ve hemen her yerin sular altında kaldığı bu hâl, Beytullah'da çok az görülen ender hâllerden biriydi. Paçalarını sıvayıp yürüyenlerle, kayıp düşenlerin her yerde görüldüğü bu hâl, hârika bir tabiat olayının vuku bulduğu müstesnâ bir hâldir.

Beytullah'da bulunmanın haz ve huzuru, hiçbir yerde bulunmaya benzemez. Yağmurun altında da güneşin altında da Beytullah'da bulunmanın bahtiyarlığı başkadır. Her hâliyle hoş ve güzel olan bu mübârek mekânda bulunmanın mutluluğu, başka yerlerde bulunmakla kıyaslanamayacak kadar güzel ve iç açıcıdır. Gündüzü başka güzel, gecesi başka güzel. Güneşi başka güzel, gölgesi başka güzel. Esintisi başka güzel, yağışı başka güzel. Her hâli insana huzur veriyor ve ruhları okşuyor. Burası, Allah'ın kullarını ağırladığı evidir. Dünyanın dört bir yanından gelen değişik dil, renk ve ırktan Müslümanların gönül dili ile konuşup anlaştığı, sevgiyle karşılaştığı ve saygıyla selamlaştığı mübârek mekândır. Allah'ın

evinde, dünyanın değişik yerlerinden gelen din kardeşlerimizle birlikte yağmur altında ilk tavafımızı yapıp, ıslak ihramlarla sa'yimizi de bitirerek umre ibâdetimizi tamamlamanın sevinç ve saadeti içinde otelimize dönüp, ertesi günkü maraton için gerekli enerjiyi edinmek üzere dinlenmeye çekildik.

YOYAV umre grubu sa'y bitiminde Merve Tepesi'nde.

Mekke'de Mutlu Günler Yaşadık

Mekke, Hz. Âdem (a.s.)'dan itibaren tevhid inancının merkezi ve Müslümanların kiblesi Kâbe'ye ev sahipliği yapan şehirdir.

Mekke, âlemlere rahmet olarak gönderilen Hz. Peygamber (s.a.v.)'in ve geçmiş peygamberlerin İslam uğruna verdikleri mücâdelelere sahne olmuş, Arap yarımadasının kuzeyinde, Batn-ı Mekke adı verilen vâdî üzerinde kurulmuştur. Kur'ân-ı Kerîm'de Şehirlerin Anası 'Ümmü'l Kurâ' (En'am 92, Şura 7), 'En beledül emin' (Tin, 3) 'Me'âd' (Kasas, 85) isimleriyle anılan Mekke, Allah Teâlâ tarafında harem kılınmış ve bu durum şehrin emin bir yer yapılması için dua eden (Bakara, 126) Hz. İbrahim (a.s.) tarafından ilan edilmiştir. Kur'ân-ı Kerîm'de, Kâbe'nin içinde bulunduğu Mescid-i Harâm'ın her türlü tecâvüzden korunmuş, güvenli bir yer ve insanların manen temizlenip arındığı bir yer, mahal olduğuna işaret edilmiş, bu alanla ilgili bir takım özel hükümler konularak çevresi âlemlerle sınırlandırılmıştır. Bugün araştırmalar da göstermektedir ki, dünya merkezinde Kâbe'nin yer aldığı bir daire şeklinde olup, üzerindeki memleketlerin her biri Kâbe'nin bir cephesine bakmakta; Allah'ın evinin etrafında gerçekleşen tavaf, dünyanın kendi çevresindeki dönüşünü sembolize etmektedir.

Bu mübârek şehre geldiğimizde yağmur rahmetiyle karşılaşan bizler, ilk umremizi yağmur altında yaptık. Her gün yüz yirmi rahmetin indirilip altmışı tavaf edenlere, kırkı namaz kılanlara, yirmisi de Kâbe'ye bakanlara ihsân edildiği bu mübârek mekânda bulunan herkesin her an rahmet-i Rahmân'a mazhar olduğunu bilen bizler, Mekke'de kaldığımız günleri Kâbe-i Muazzama'da geçirip, vaktimizi tavaf, namaz ve niyazla değerlendirmenin tadını çıkardık.

Beytullah'da kılınan bir namazın başka yerde kılınan yüz bin namazdan daha efdal olduğunu, ta-

vafta atılan her adım için beş yüz günahın af olunup, beş yüz sevap verileceğini ve beş yüz derecenin yükseltileceğini bildiren sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'in verdiği müjdeye nail olmanın mutluluğu içinde Mekke'ye ayak bastığımız andan itibaren Allah'ın evinde olmanın huzuru ile tavaf, tilâvet-i Kur'ân ve zikr-i Rahmân ile meşgul olarak hayatımızın en güzel günlerini yaşadık. Mekke'ye gelirken Hocamız Dr. İbrahim Ateş'in okuduğu:

"Mekke'deki ziyafet,

Beytullah'ı ziyaret,

Tavaf, say ü tilâvet,

Ne güzel, ne saadet." şiiirini kafamıza ve kalbimize nakşederek bu güzellikleri yaşamaya çalıştık.

Kutsal kitabımız Kur'ân-ı Kerîm'in Al-i İmran Suresi'nin: "Şüphesiz, âlemlere bereket ve hidayet kaynağı olarak insanlar için kurulan ilk ev (Kâbe) Mekke'deki Kâbe'dir." mealindeki 96. ayet-i kerîmeyle onu izleyen: "Orada apaçık nişaneler (ayrıca) İbrahim'in makamı vardır. Oraya giren emniyette olur. Yoluna gücü yetenlerin o evi hac etmesi, Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim inkâr ederse bilmelidir ki, Allah bütün âlemlerden müstağnidir." mealindeki 97. ayet-i kerîmede, Kâbe-i Muazzama ile yanında ve yakınındaki mübârek mekânların, müminler için ne kadar ehemmiyet arz ettiği beyan buyurulmaktadır.

Bu ayet-i kerîmeler Müslümanlara haccın farz olduğunun delilidir. (Yoluna gücü yetenler) Hacca gitme imkânına kavuşanlar demektir ki, bu imkânın ölçüsünün ne olduğu konusunda mezhepler farklı görüştedirler. İmam-ı Şafii'ye göre bu imkân vasıta ve yol masraflarını karşılamaktır. İmam-ı Malik'e göre yürüme ve çalışıp kazanmaktır. İmam Ebu Hanife'ye göre ise bu söylenenlerin tamamıdır.

Aynı Sure'nin 144. ayetinde ise: "(Ey Muham-

Mekke'nin mîkat mahallerinden biri olan Ten'im'deki Hz. Aişe Mescidi.

med!) Biz senin yüzünün göğe doğru çevrilmekte olduğunu (yücelerden haber beklediğini) görüyoruz. İşte şimdi, seni memnun olacağın bir kibleye döndürüyoruz. Artık yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. (Ey Müslümanlar!) Siz de nerede olursanız olun, (namazda) yüzlerinizi o tarafa çevirin. Şüphe yok ki ehl-i kitap, onun Rablerinden gelen gerçek olduğunu çok iyi bilirler. Allah onların yapmakta olduklarından habersiz değildir.” buyrulmaktadır.

Bu ayet-i kerîme uyarınca dünyanın dört bir yanındaki Müslümanlar, namazda hep Kâbe'ye yönelmektedirler. Kâbe'nin çevresindeki Mescid-i Haram'da namaz kılanlar, dört taraftan da Kâbe'ye yönelmekte ve tavaf ederken toplu halde O'nun etrafında dönmektedirler. Kâbe'nin içine girme imkânını elde edenler ise, dört tarafına da dönüp namaz kılabilmektedirler.

Mekke dünyanın merkezi, Kâbe de Mekke'nin kalbidir. Dolayısıyla Kâbe'ye gelenler, dünyanın kalbinde Yaradan'a yalvarıp yakarmakta ve O'na yar ve yakın olmaya çalışmaktadırlar.

Bir hadîs-i şerîfte buyrulduğu üzere Kâbe'ye bakmak ibâdetdir. Bunun için namaz vakitlerinin dışındaki diğer vakitlerde Kâbe'nin etrafında tavaf edenlerin yanında oturup Kur'ân okuyan ve hayranlıkla Kâbe'ye bakan binlerce insanın olduğunu görürsünüz.

Başta hac mevsimi olmak üzere yılın her ayında dünyanın her tarafından Müslümanların akın ettiği Mekke, İslam dünyasının manevî merkezidir. O'nun çevresi de bütün dünyadır. Resûlullah (s.a.v.) de bütün insanlığa gönderilmiş bir rahmet peygamberidir. O'na indirilen Kur'ân-ı Kerîm de insanlığa hitap etmektedir. Bunun için Kur'ân-ı Kerîm'de Mekke'ye şehirlerin anası anlamına gelen “Ümmü'l Kurâ” denilmiştir. Örneğin En'am Suresi'nin 92. ayetinde: “Bu (Kur'ân) ümmü'l kurâ (Mekke) ve çevresindekileri uyarman için sana indirdiğimiz ve kendinden öncekileri doğrulayıcı mübârek bir kitaptır. Ahirete inananlar buna da inanırlar. Onlar namazlarını kılmaya devam ederler.” buyrulmuştur.

Şûrâ Suresi'nin 7. ayetinde de: “Şehirlerin anası (olan Mekke'de) ve onun çevresinde bulunanları uyarman ve aslâ şüphe olmayan toplanma günüyle onları korkutman için, sana böyle Arapça bir Kur'ân vahyettik. (İnsanların) Bir bölümü cennette, bir bölümü de çılgın alevli cehennemdedir.” buyurulmuştur.

Mekke coşkun akan bir sel, Medine de sükûnetin hâkim olduğu bir göldür. Medine'de sükûnet içinde Mescid-i Nebevî'de namaz kılıp, Resûlullah (s.a.v.)'e sessizce getirilen salât ve selam ile birlikte sevgi ve saygıyla ziyaret edilir. Mekke'de ise yüksek sesle telbiye, tekbir ve tehlil getirmenin yanında Kâbe'nin etrafında tavaf ederken, sesli sessiz dualar okunur ve hızlı hareket edilir.

Günün her saatinde milyonlarca müslümanın Kâbe'ye dönük olarak aldıkları vaziyetin meydana getirdiği manzarayı şöyle bir hayal edelim. İşte enine ve dikine farklı uzaklıklarda namaz kılan bu insanların hepsinin yüzlerinin Kâbe'ye dönük olduğunu düşünelim. Bu yönlerin ve mesafelerin birer çizgiyle Kâbe'ye uzandığını farz edelim. Ortaya çıkan manzara şudur: Bütün çizgiler Kâbe'de bitiyor, tek nokta hâlinde birleşiyor ve tükeniyorlar. Geriye sadece bir nokta kalıyor. Eni, boyu ve hacmi olmayan bir nokta.

Bu birleşme kâinattaki bütün izafi hakikatlerin tek bir hakikatte tevhid hakikatinde birleşmesinin sembolik bir ifadesidir.

Beytullah'da bol bol nafîle tavaf yapmanın yanında, imkânların el verdiği oranda Harem-i şerîfte nafîle ve kaza namazı kılmanın gayreti içinde olan grubumuz, Mekke'de kaldığımız beş günün üçüncü gününde ihramları giyip otelin lobisinde buluşarak, Mekke'nin mîkat mahallerinden biri olan Ten'im'deki Hz. Aişe Mescidi'ne gidip burada iki rekât umre namazı kıldıktan sonra Mescidin çıkışındaki alanda toplu halde ikinci umreye niyet edip Kâbe-i Muazza-ma'ya döndük. İkinci umremizi de yaptık.

Aynı gün akşam yatsı namazından sonra Beytullah'a gelip burada İsra-Miraç Kandilini kutladık, birlikte dua ve niyazda bulunduk.

Mekke'de Miraç Kandili ve Yaradan'a Açılan Yakarış Eli

Yılda bir defa düzenlediği umre programlarının yirmincisini Miraç Kandili münasebetiyle 5-15 Nisan 2018 tarihleri arasında gerçekleştiren YOYAV, on günlük sürenin beş gününü Medine-i Münevvere, beş gününü de Mekke-i Mükerrreme'de ikamete ayırdı. Birinci beş günü Medine-i Münevvere'de civâr-ı Resûlullah'da geçiren YOYAV Umre grubu, ikinci beş gününde de Mekke-i Mükerrreme'de Beytullah'da Allah Teâlâ'nın misafiri oldu. Mekke'de kaldığı günleri iki umre ziyareti, tavaf, namaz ve niyazla değerlendirmenin yanında 13 Nisan 2018 Cuma günü idrâk edilen İsrâ ve Miraç Kandili'ni Beytullah'da ihyâ etme bahtiyarlığına erdi.

Böylece müminlerin manevî bayramlarından biri olan Cuma günü ve Kandil gecesini Beytullah'da buluşarak iç içe olan üç sevinci bir arada yaşadı. Böylesine değerli bir zaman diliminde böyle mübârek bir mekânda bir araya gelmenin sevinç ve saadeti içinde İsrâ ve Miraç Kandili'ni kutlayarak, Yaradan'a yalvarıp yakarmanın huzuruyla refâkatindeki grupla mutluluğunu paylaşan Dr. İbrahim Ateş, dua öncesi yaptığı konuşmada, duygu ve düşüncelerini şu cümlelerle dile getirdi:

"Beytullah'da bulunmanın bahtiyarlığı içinde olup, İsrâ ve Miraç Kandili'ni, yüce yolculuğun başlangıç noktası olan bu mübârek mekânda kutlamanın sevinç ve saadetiyle Kâbe-i Muazzama'da estirilen huzur havasını teneffüs etmenin kıvancını yaşayan kıymetli kardeşlerim!

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'in huzur-u Hakk'a götürüldüğü böyle mübârek bir gecede ve böyle mübârek bir mekânda sizlerle bir araya gelmenin haz ve huzuru içinde hepinizi hürmet ve muhabbetle selamlıyor, bu gecenin feyiz ve faziletinden faydalanıp, manen yücelen müstesnâ ve mümtâz müslümanlardan olmamızı niyaz ediyorum.

Bizlere böyle bir gecede bulunma ve buluşma imkânını ihsân eden yüce Rabbimize sonsuz hamd-ü senâlar ediyor ve yıllar önce böyle bir gecede buradan alınıp, Mescid-i Aksâ'ya ve oradan da huzur-u Hakk'a götürülerek değeri dünyaya duyurulan sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'e sayısız salât ve selamlarımızı arz ediyor, dünyada ziyareti ve ahirette şefaatiyle şereflenen bahtiyar Müslümanlardan olmamızı temennî ediyorum.

Malumunuz olduğu üzere hayatının her anı, Müslüman için bir değer ifade eden Hz. Peygamber (s.a.v.)'in mucizelerinin meydana geldiği bölümlerinin değeri daha farklıdır. Zîrâ mucizeler, insanlar tarafından alışılâ gelen türden işler değil, Allah Teâlâ'nın elçilerini destek niteliğinde olup, ilahî teyidi yansıtan haller ve işlerdir. Hz. Peygamber (s.a.v.)'in mucizelerinin en büyüğü, Kur'ân-ı Kerim'in vahyen O'na indirilmesidir. Onu İsrâ ve Miraç mucizesi izler.

Her yönüyle hârikul'ade olup, daha önce hiçbir Peygambere nasip olmayan bu mucize başlığı,

Dr. İbrahim Ateş, Beytullah'da, gruba Miraç kandili ile ilgili açıklama yaparken.

bitişi, meydana gelişi, içeriği ve sonucu bakımından akıllara durgunluk verecek nitelikte olup, Allah Teâlâ'nın kudretini ve Resûlünün kıymetini yansıtan muhteşem bir mucizedir. İşi beşer gücüyle değerlendirmeye çalışıp yerçekimi kanunu, hava boşluğu, hız, süre ve benzeri hususları göz önünde bulundurarak böyle bir şey olabilir mi diyenlere, iki değerli şairimizin şiirlerinden birer beyitle cevap vermek isterim. Bunlardan biri:

*“İdrâk-i me’âlî bu küçük akla gerekmez.
Zîrâ bu terazi bu kadar sıkletli çekmez.”*

Diğeri de:

*“Hak tecellî eyler ise her şeyi âsân eder.
Halk eder esbâbını bir lahzada ihsân eder.”*

İki bölümden oluşan bu muhteşem mucizenin birinci bölümü olan “İsrâ” kısmı, İsrâ Suresi'nin aşağıda meali arz edilen 1. ayeti ile ikinci bölümü olan “Miraç” kısmı da, elli aşkın sahâbî tarafından nakledilen hadîs-i şerîflerle bildirilmiştir.

İsrâ ve Miraç mucizesinin içerik, incelik ve yüceliğini öğrenmek için İsrâ Suresi'nin 1. ayeti ile konuyla ilgili hadîs-i şerîfleri dikkatle ve dirâyetle okumak lazım. Onun için İsrâ Suresi'nin söz konusu 1. ayetinin mealini buyurun birlikte okuyalım ve üzerinde durup düşünelim diyorum:

“Bir gece, kendisine ayetlerimizden bir kısmını gösterelim diye (Muhammed) kulunu Mescid-i Haram'dan, çevresini mübârek kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah, noksan sıfatlardan münezzehtir. O, gerçekten işitendir, görendir.”

Hz. Peygamber (s.a.v.) kulluğu, ibâdeti, tâatı, namazı ve niyazı ile İsrâ ve Miraç gecesinde hu-

zûr-u Hak'a yüceltilti. Taltif ve tekrîmde bulundu. Değeri dünyaya duyuruldu. Aracı olmaksızın emirler aldı, ayetler vahyedildi. Namaz ibâdeti farz edildi. Kendisi huzûr-u Hak'a çıkarıldığı gibi, namaz da ümmetinin miracı kılındı. Bu gerçeği ümmetine duyuran sevgili Peygamberimiz (s.a.v.): “Namaz müminin miracıdır.” buyurmuştur.

Bu hadîs-i şerîften esinlenen bir şair de:

*“Ey birader kıl namazı, çün saadet tacıdır.
Sen namazı öyle bil ki, müminin miracıdır.”*

demmiştir.

Yüce Rabbimiz, Meryem Suresi'nde Hz. İdris, Hz. Nûh, Hz. İbrahim, Hz. İsmail, Hz. İshak, Hz. Yakup, Hz. Musa, Hz. Harun, Hz. Zekeriyya, Hz. Yahya ve Hz. İsa Peygamberlerin tevhid mücadelesini bir bir zikretmiştir. Ardından bu peygamberlerden sonra gelen topluluğun, içine düştüğü kötülüğü Meryem Suresi'nin 59. âyet-i kerîmesinde şöyle haber vermiştir: “O peygamberlerden sonra bir nesil geldi. Ve onlar, namazı kaybettiler. Namazı zayı ettir ve kötü arzularına uydular. Hevâ ve heveslerine tabi oldular. Onlar bu tutumlarından ötürü elîm bir azaba çarptırılacaklardır.”

Bu âyete göre bir müminin yeryüzündeki en büyük kayıplarından biri namazı kaybetmektir. Zîrâ Rabbimize teslimiyet ve kulluğumuzun en özel ve en güzel tezâhürlerinden olan namaz, huzura varmaktır. Huzura durmaktır. Huzuru bulmaktır. Mümin için özlemler beklenen bir vuslattır namaz. Günde beş defa Rabbimizle buluşmaktır. Bu buluşmanın başlangıcında Allah'ın büyüklüğünün tasdiki olan “Allahu Ekber” ifadesi, yani iftitah tekbiri vardır.

Kâbe'ye akın eden umreciler.

Ellerin kulak hizasına götürülmesi, Allah'ın rızasına mâni olan, dünyaya ait ne varsa arkaya atıldığı'nın ifadesidir. Kıyam, sadece Allah'a yönelişin ve istikamet üzere duruşun simgesidir. Kıraat, kendi âyetleriyle Rabbimize gönülden niyazımızdır. Rükû ve secde, Allah'a kulluğun zirvesine çıkmaktır. Selam, hem kendimiz hem de omuz omuza, gönül gönüle verdiğimiz kardeşlerimiz için esenlik ve huzur dilemektir.

Kutsal kitabımız Kur'ân-ı Kerîm'de namazın sevdalısı olan müminler ne kadar övgüye layık görülmekteyse, namazı kaybedenler ve zayi edenler de o kadar yerilmektedir. Namazlarının hakkını verip yücelenler ne kadar rahmetle müjdelenmekteyse, kendini bu büyük nimetten mahrum bırakanlar da o kadar uyarılmaktadır. Namazlarıyla övgü, müjde ve rahmete mazhar olanlar, namazın müdâvimi müminlerdir. Namazın ruhuna, özüne, mesajlarına riâyet edenlerdir. Namazlarını Allah'ın bir lütfü görenlerdir. Namazı miraç bilenlerdir. "Namaz, kendisini kılmaya devam eden kimse için kıyamet gününde nur, delil ve kurtuluş beratı olur." hadisinin şuuruna erenlerdir.

Kur'ân-ı Kerîm'de bir de namaz kıldığı halde tenkit edilenler vardır. "Onlar, namazlarında gevşeklik gösterenlerdir." Namazlarının, kendilerini kötülükten alıkoymadığı kimselerdir. Namazlarını şuurla, samîmiyetle kılmayanlardır. Namazlarına riya ve gösteriş karıştıranlardır. Huşu içerisinde kılmadıkları için namazın kendilerine zor geldiği kişilerdir. Namazın bir külfet değil, bir nimet olduğu bilincinden yoksun olanlardır.

Yüce Kitabımız, namazın güzelliklerinden kendisini yoksun bırakanları haber verirken, münafıklar ve inkârcılardan söz etmektedir. Onlar, namazdan yüz çevirenlerdir. Namaz kılmakta tembellik edenlerdir. Hattâ onlar, namazı istismar etmekten çekinmeyenlerdir. Namaza davet edildiklerinde onunla alay edenlerdir. Dinin sembollerini hafife alanlardır.

Biz namazı muhafaza ettiğimiz sürece namaz da bizi muhafaza eder. Biz namazı koruduğumuz sürece, namaz da bizi korur.

Namaz, bizlerden aslâ cömertliğini esirgemez. Yeter ki bizler kendimizi namazdan esirgemeyelim.

Namaz, bizleri yüceltmekten aslâ geri durmaz. Yeter ki bizler namazımızı samîmiyetimizle yüceltelim.

Namaz bizlerden aslâ uzaklaşmaz, bizleri Rabbimize yakınlıktan mahrum bırakmaz. Yeter ki bizler namazdan uzak durmayalım.

Bütün bunlara rağmen bugün bizler, hayatın akışına kendimizi öylesine kaptırıyoruz ki; namazlarımızı ya vaktinde eda edemiyoruz ya da terk ediyoruz. Oysa Peygamberimiz (s.a.v.), namazın en faziletlisinin vaktinde kılınan namaz olduğunu belirtiyordu. Güzîde müezzine "Kalk yâ Bila! Bizi namazla ferahlat." buyurarak, hayatın yoğunluğunu namazla hafifletiyor, yorgunluğunu namazla gideriyor, namazla huzur buluyordu.

Öyleyse geliniz. Hep birlikte kendimize şu soruları soralım: Biz namazlarımıza, namazlarımız da bize sahip çıkıyor mu? Geciktirdiğimiz, geçiştirdiğimiz namazlarımızın nedâmeti, yüreğimizi sızlatıyor mu? Namazlarımız, bizi Rabbimize bağlayan

Kâbe kapısı.

Altınoluk.

vuslat ve muhabbet köprüsü mü? Niyetimiz, bizi Rabbimiz ve insanlar nezdinde yücelten ahlakımızın vazgeçilmez bir mîsâkı mı? Kötülüklere karşı bizleri koruyan bir kalkan mı namazlarımız?

Yüce Rabbimiz, bizleri namazlarıyla yücelenlerden eylesin. Bizleri namazlarıyla arınan, rızasına ulaşan, ebedî nimetlerine kavuşanlardan kılsın.

Efendimiz (s.a.v.)'in huzûr-u Hak'da ağır lanıp, namaz emrini aldığı bu Miraç gecesini kutlarken, namaz ve niyaza devam edip, isteklerimizi Allah Teâlâ'ya ileterek kabulü dileğinde bulunmalıyız.

Fâni dünyada bizleri huzura erdiren; zorluklar karşısında direncimizi artıran; ümitlerimizi ve istikbale dâir ideallerimizi diri tutan büyük bir nimet vardır. Bu nimetin adı "dua" dır.

Dua; Yüce Rabbimizin bizlere bahşettiği bir rahmet ve bereket kapısıdır.

Dua; Allah'a iman ve teslimiyetimizin, kulluk bilincimizin bir ifadesidir. Bizleri bir an olsun terk etmeyen, yalnız bırakmayan bir Rabbimiz olduğu şuurunun tezâhürüdür. Hamd ve şükür ile Allah'ın yüceliği karşısında âcizliğimizin itirafıdır dua.

Dua; varoluşun keşfidir. Bizler dua ederken neye muhtaç olduğumuzu, sınırlarımızı, maddî ve manevî imkânlarımızı fark ederiz. Haddimizin ve tâkatimizin, yaratılış gayemizin, sorumluluklarımızın farkında olduğumuzu dile getiririz. Kendimizi biliriz, Rabbimizi biliriz. Kutsal Kitabımız Kur'ân-ı Kerîm'in Furkan Suresi'nin: "Resûlüm! De ki: Kulluk ve yalvarmanız olmasa, Rabbim size ne diye değer versin?" mealindeki 77. âyetinde belirtildiği gibi Rabbimizin katında duamızla dâima değer buluruz.

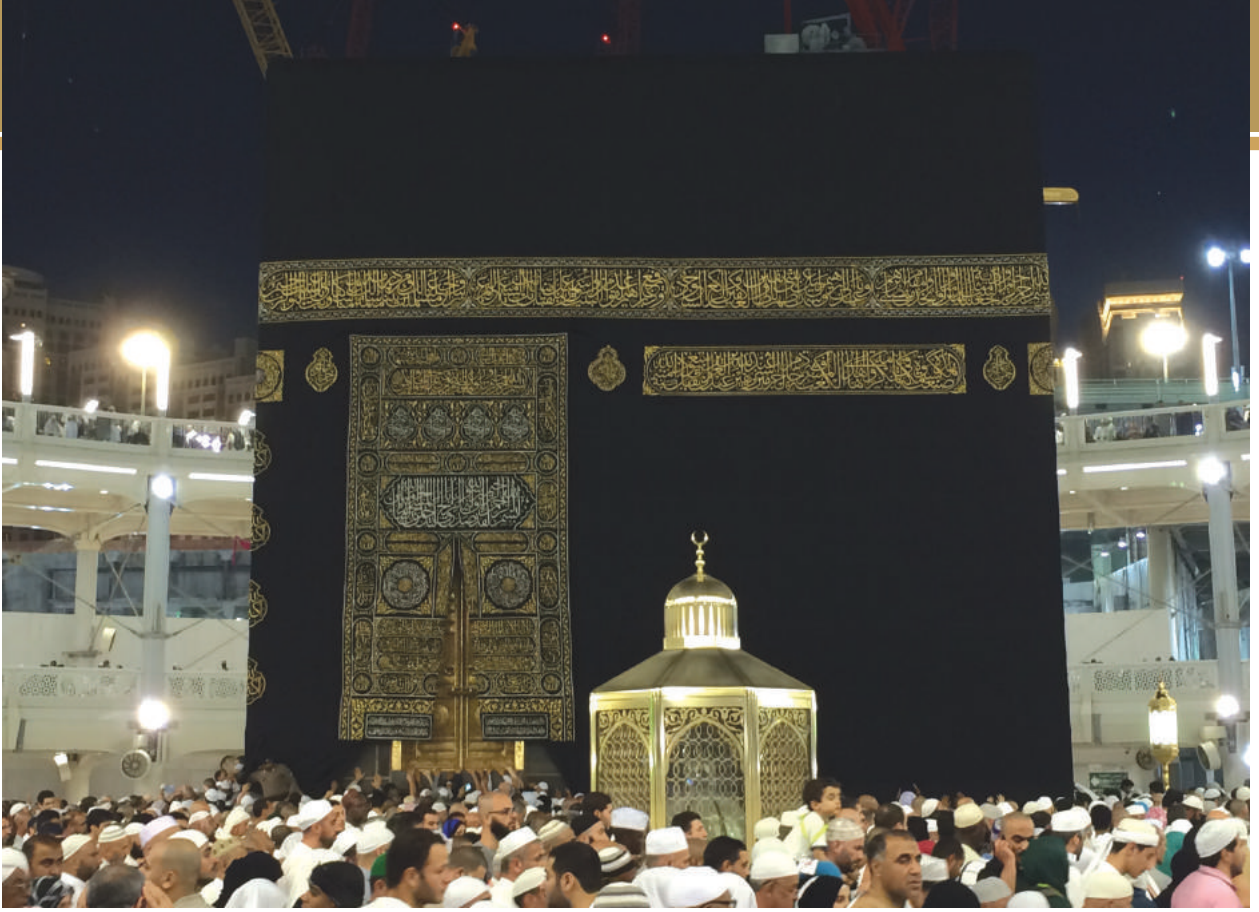
Dua; kulluğumuzun Allah'a arzıdır. Dualarımızla Allah'ın emrine ve kararına râzı olduğumuzu dile getiririz. Esasen bütün ibâdetlerimiz, O'nun rızasını murat ederek yakarmaktır. Biliriz ki; bütün ibâdetlere ruh ve anlam katan duadır. İbâdet, yani kul olma bilinci, duayla tamamlanır. Bu yüzdendir ki; Peygamberimiz (s.a.v.), "Dua, ibâdetin özüdür." buyurmuştur.

Dua; hem bir davettir, hem de davete icâbettir. Yüce Rabbimiz, Mümin Suresi'nin 60. âyetinde: "Bana dua edin ki, duanıza icâbet edeyim." buyurarak bizleri duaya davet etmektedir. Bakara Suresi'nin: "Bana dua ettiğinde dua edenin dileğine karşılık veririm." mealindeki 86. âyetiyle de duamıza icâbet edeceğini müjdelemektedir. Yeter ki bizler, bu bilinç içerisinde Rabbimize dua edelim. O'nun rızasını, yardımını, bereketini, affını isteyelim.

Dua; tembel, sorumsuz, şuursuz, cesaretsiz bir insanın boynunu büküp de yalvarmasının adı değildir. Bilakis dua, azmin, gayretin, hâlis niyetin adıdır.

Dua; sadece dil ile ifade edilen kalıp cümlelerden ibaret değildir. Tefekkür, aklın duasıdır. Aşk ve merhamet, kalbin duasıdır. İstiğfar ise sadece dilin duasıdır. Akıl ve kalp duaya durmadan, dilin duası fayda etmez. Nitekim Peygamberimiz (s.a.v.) bir hadîs-i şerîfnde şöyle buyurmuştur: "Allah'a, kabul edileceğine gerçekten inanarak dua ediniz. Biliniz ki Allah, ciddiyetten uzak ve umursamaz bir kalp ile yapılan duaları kabul etmez."

Dua; kardeşlerimizle buluşmaktır. Kardeşlik bilincimizi, ümmet sevgimizi pekiştirmektedir. Dua ederken bencil davranamayız. Sadece kendimizi düşünemeyiz. Gıyabında yaptığımız duanın kabul olacağı bilinciyle dünyanın dört bir yanında bulunan kardeşlerimiz için de dua ederiz. Zira Peygamberimiz (s.a.v.), umreye gitmek için izin isteyen Hz. Ömer (r.a.)'e şöyle buyurmuştur: "Kardeşim! Duana bizi de ortak et, bizi unutma."

Makam-ı İbrahim ve Kâbe-i Muazzama'dan bir görüntü.

Dua; yüce değerlere tâlip olmaktır. Peygamberimiz (s.a.v.)'in bizlere öğrettiği dualarda sadece maddî ihtiyaçları istemek yoktur. Bilakis O'nun dualarında ahlak ve erdemi, insanı yücelten fazîletleri istemek vardır. O'nun duaları, toplumda sevgi, saygı, muhabbet, merhamet, adâlet ve huzûrun temînine yöneliktir. O'nun duaları alçaklıktan, zillet içerisinde ve başkasına muhtaç olarak yaşamaktan; ahlaksızlıktan korunma isteğidir.

İnsan, gücünün yetmediği ihtiyaçlarını elde etmek, kendi kudretiyle erişemediği arzularına erişmek için Allah'a sığınır. Çünkü Allah'tan başka hiç kimse yoktur ki, onun en gizli arzularını duyup yerine getirsin, ihtiyaçlarını karşılasın. Onun için duaya her zaman ihtiyacımız var.

Nasıl ki bir çocuk, eli yetişemediği bir ihtiyaç ve arzusunu elde etmek için ya ağlar ya ister; yani âcizlinin diliyle dua eder ve istediklerini elde eder. İnsan bütün canlılar içinde nazik ve nazlı bir çocuğa benzer. Cenâb-ı Hakk'ın dergâhına, acziyle ağlamak veya ihtiyacıyla dua etmekle yönelir.

Allah isteyen, kullar istemeyeni severmiş. Allah, bizim istememizi bizzat kendisi emrediyor: "Siz bana dua edin, Ben size cevap vereyim." (Mümin, 60) Peygamber Efendimiz (s.a.v.) de "isteyin" diyor: "Allah Teâlâ Hazretleri'nin fazlından isteyin. Zira Allah, kendisinden istenmesini sever. İbâdetlerin en efdali de (dua edip) kurtuluşu beklemektir." Dolayısıyla bize düşen her zaman dua etmektir. Peki

ama nasıl? Dua ederken hangi hususlara dikkat etmeliyiz?

Bir duanın makbul olabilmesi için, en azından şu hususlara dikkat edilmelidir:

Duada samîmî olunmalıdır. Yani ne dediğini bilmeden, akli başka yerde, zihni darmadağınık, sırf dua etmiş olmak için dua edilmemelidir.

Cenâb-ı Hakk'ın hikmetine ters düşmeyen şeyler istemelidir. Yani olmayacak şeyler istememelidir. Bazen insanların istekleri bile birbirine o kadar ters olabiliyor ki, bu açıdan bakıldığında da bunların kabul edilmeleri düşünülemez. O bakımdan kul duasını yapmalı, neticeyi Allah'ın hikmetine bırakmalıdır.

Dualarımızın kabulü konusunda, Allah'ı itham ediyor gibi bir tavrın içine girilmemelidir. Yani, "Ben dua etmesine ediyorum ama acaba Allah kabul edecek mi?" gibi tereddüt, şüphe ve ümitsizliğe kapılmamalıdır. Fakat bu kabulün ne şekilde olacağına da karışmamalıdır. Allah'ın takdirinin her şekline râzî olmalıdır. Çoğu zaman bizim kabul edilmediğini sandığımız dua, hakkımızda hayırlı olanın öyle olması gerektiği noktasından kabul edilmiş olabilir.

İçimizden gelen şeyler istenilmelidir. Bizzat Kur'an-ı Kerim'in bize öğretmiş olduğu, Efendimiz (s.a.v.)'in yaptığı ve bize de tavsiye ettiği çok güzel dualar olmakla beraber, gönümüzün sesini ifade eden duaların kabul edilmesi çok daha muhtemeldir. Mesela, kişinin hâlet-i rûhiyesine göre şu istekler ifade edilebilir:

Tavaf'ta Hacer-ül Esved'i selamlama.

“Allah’ım! Bana başkalarının iyilik ve faziletlerini, kendimin kusurlarını göster. Ta ki hatalarımı bileyim ve onlardan kurtulmaya çalışayım. Beni, benim istediğim gibi değil, Kendi istediğin gibi bir insan yap. Öyle olabilmenin yollarını göster ve oraya sevk et.

Allah’ım! Bana, istemenin âdâbını ve istemem gerekenleri de Sen öğret. Senin râzı olacağın şeyleri istet, râzı olmadıklarını istetme.

Bir kere daha idrâk etme bahtiyarlığına erdiği-miz bu mübârek İsra ve Miraç gecesinde, Resûl-i Ekrem Efendimiz (s.a.v.)’in öğrettiği duaları da vesîle kılarak Rabbimize şöyle niyazda bulunalım:

“Allah’ım! Senden hidâyet, takvâ, iffet ve gönül zenginliği istiyoruz.”

“Allah’ım! Bozgunculuktan, nifaktan ve kötü ahlâktan sana sığınıyoruz.”

“Allah’ım! Fayda vermeyen ilimden, ürpermeyen kalpten, doymak bilmeyen nefisten ve kabul edilmeyen duadan sana iltica ediyoruz.”

“Rabbimiz! Bize dünyada iyilik ver. Ahirette de iyilik ver. Bizi cehennem azabından koru.”

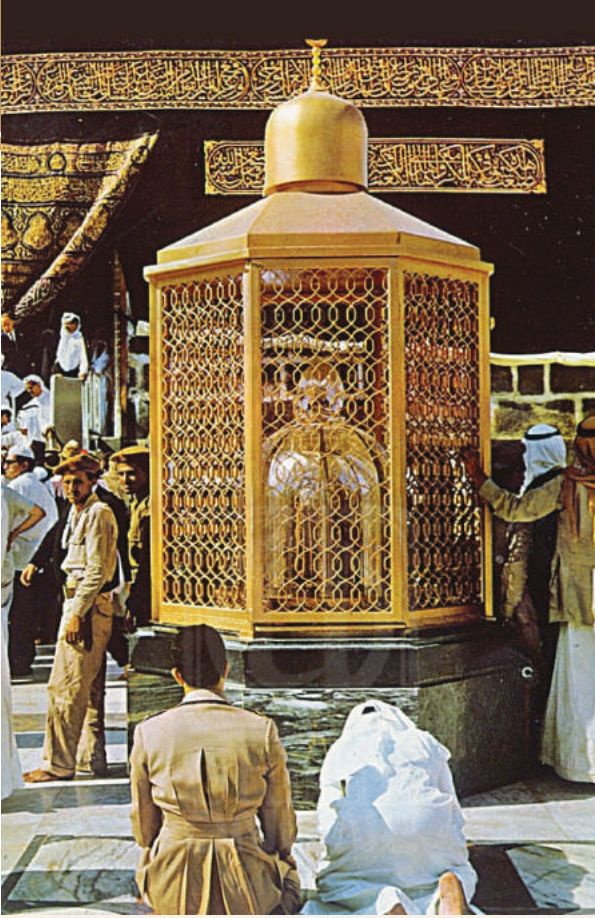
Yâ Rabbi! Müslümanları yeniden aziz eyle! Milletimizin ve memleketimizin bekası ve huzûru için canlarını feda eden şehitlerimize merhametinle muamele eyle! Yakınlarına ve milletimize sabr-ı cemîl lütfeyle! Bizleri şehitlerimizin uğrunda canlarını verdiği yüce değerlerimizi yaşayan ve yaşatanlardan eyle.

Rabbimiz! Bizleri bu gecenin bereketiyle feyiz ve fazîletinden mahrum eyleme. Namaz ve niyazda daim olup, manen miraca eren mutlu ve umutlu kullarından eyle.

Bu ve benzeri dualarla dilek ve isteklerimizi Allah Teâlâ’ya arz etmemiz temennisiyle sözlerimi noktalarken, kandilinizi gönülden kutluyor, gecenizin kutlu, yaşantınızın mutlu ve geleceğinizin umutlu olmasını diliyorum. Tavaf, tilâvet-i Kur’ân, zikr-i Rahmân, tesbîh, tehlîl, tekbîr, tahmîd ve tüm ibâdetlerinizin makbul, dualarınızın müstecâb olmasını yüce Mevlâ’dan niyaz ediyorum.”

Dr. Ateş, bu yönlendirici ve yüreklendirici konuşmasından sonra yaptığı duada şu yakarış cümlelerine yer verdi:

“Bizleri yaratıp yaşatan ve sayısız nimetlerle kuşatan yüce Rabbimiz! Bizleri Medine-i Münevvere’den sonra Mekke-i Mükerreme’ye de ulaştırdın. Resûlullah (s.a.v.)’i ziyaret etme şerefine erdirmenin ardından, Beytullah’a da kavuşturdun. İsra ve Miraç Kandili’nin yıl dönümünü Beytullah’da kutlama bahtiyarlığına erdirdin. Bu mübârek mekânda buluşup, birlikte misafirin olma imkânını ihsân ettin. Sana sonsuz hamd-u senâlar, İsra ve Miraç Kandili’nin yıl dönümünü kutladığımız sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)’e sayısız salât ve selamlar ediyoruz. Bizleri Sana kullukta kaim, iman, ibâdet ve istikamette dâim, Efendimiz (s.a.v.)’in yolunda ve izinde olmada müdâvim eyle yâ Rabbi.

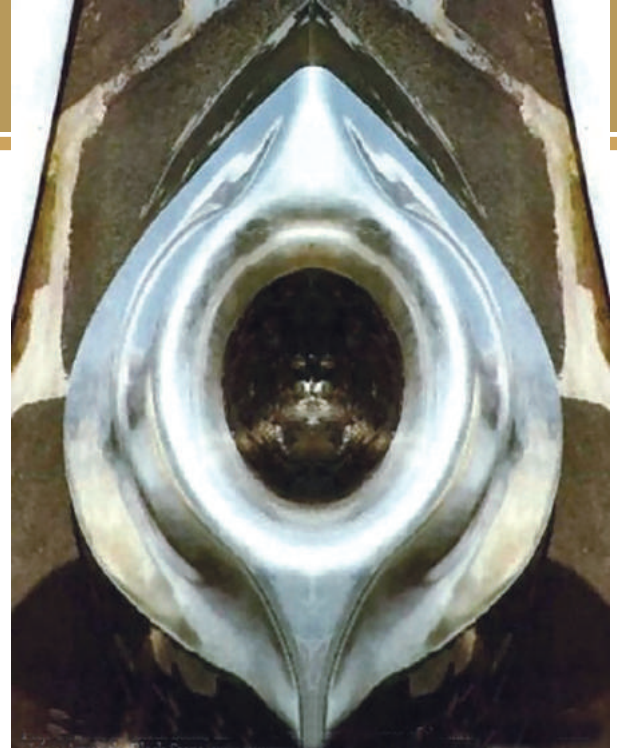

Makam-ı İbrahim.

Cennetine girdirdiğin, Cemalini gördürdüğün, rızana erdirdiğin, sevdiğin, sevdirdiğin ve sevindirdiğin müstesnâ ve mümtâz kullarından eyle yâ Rabbî. Bizleri Beytullah'da buluşturduğun gibi, cennet-i alada da bir araya getirip sevindir yâ Rabbî. Medine-i Münevvere'de Efendimiz (s.a.v.)'in mücâviri ve Mekke-i Mükerreme'de Senin misafirin eylediğin gibi, cennette Efendimiz (s.a.v.)'in civarında olmayı ve cemalini görmeyi de nasip eyle yâ Rabbî.

İlâhî yâ Rabbe'l-âlemîn! Kelâm-ı kadîmini kemâl-i edep, hürmetle tilâvet ettik. Beytullah'a gelip civarında hatim duasını yaparak ellerimizle birlikte gönüllerimizi de kiblegâh-ı dua olan huzuruna açtık, kabulünü diliyoruz, bizleri boş döndürme yâ Rabbî. Kâbe-i Muazzama'nın Hatîm ile Rüknu Yemanî arasındaki bu mübârek mekânda diz çöktük, dualarımızı Hz. İbrahim (a.s.)'in duaları gibi kabul buyur yâ Rabbî. Miraç gecesinde bu mübârek mekânda Sana yalvarıyor, bağışlanmayı diliyoruz, bizleri bağışladığın kullarından eyle yâ Rabbî.

Mirac'ın manâ ve mahiyetini müdrîk olup, bu mübârek gecede bizleri manen miraca eren ve cennet-i alada cemalini görmekle şereflenen mutlu ve umutlu kullarından eyle yâ Rabbî. Yüz binlerce dilin dua ettiği, kalplerini Sana açıp kabulünü dilediği bu mübârek mekânda ve bu mübârek gecede biz misafirlerini kapından boş çevirme yâ Rabbî. Tavaf eden, ter döken, namaz kılan, dua eden, niyazda bulunan, Kur'ân okuyan, rahmetini

Muhafaza içine alınmış olan Hacer'ü'l-Esved.

dileyen kulların hürmetine bizlere de rahmet eyle yâ Rabbî.

Hakk'ı hak bilip O'na uymayı, bâtilı bâtil bilip ondan uzak durmayı, rızana yönelik doğru ve düzgün davranışlarda bulunmayı bizlere nasip eyle yâ Rabbî. Her zaman ve her yerde himâyende, hidâyetinde ve inâyetinde olan kullarından eyle yâ Rabbî. Devamlı doğruluk, iyilik ve güzellikler içre olmayı diliyoruz, ihsân eyle yâ Rabbî.

Medine mezarlığı, Cennetü'l Bakî ile Mekke mezarlığı Cennetü'l Mualla'da medfûn olan on binlerce ashâb-ı kirâm ile onların yolunda giden tâbi'n ve tebe'i tâbi'ne lutfeylediğin mutlu sonuçla iyilik ve güzellikleri bizlere de lutfeyle yâ Rabbî.

Bizleri, kelâm-i kadîmin olan kutsal kitabımız Kur'ân-ı Kerîm ile iç içe eyle. Bizi Kur'ân'dan, Kur'ân'ı da bizlerden ırak eyleme. Kur'ân-ı Azîmü'sşânı elimizden, dilimizden, beynimizden, belleğimizden ve hayatımızdan eksik eyleme yâ Rabbî. Son nefeste iman ve Kur'ân'la can veremeyi nasip eyle. Kur'ân'ı bize kabrimizde karîn ve huzurunda şefaateçi eyle yâ Rabbî.

Bu inanç ve bilinçle okunan hatm-i şerîfler, Yâsîn-i şerîfler, İhlâs-ı şerîfler, Fâtiha-i şerîfeler ve diğer süver-i şerîfelerle aşr-ı şerîfler, salevât-ı şerîfeler, kelime-i tevhidler, tesbîh, tahmîd, tekbîr ve tehlîlleri kusur ve küsurumuzu bağışlayarak nezd-i ulûhiyetinde ahsen-i kabul ile kabul eyle yâ Rabbî. Civar-ı Beytullah'da ve Ravza-i Resûlullah'da huşû' ve huzu' içinde okunan hatm-i şerîfler ve süver-i şerîfeler gibi kabul görüp, rızan ile ödüllendirilen ibâdet ve tâ'atlardan eyle yâ Rabbî. Beherinin her bir harfine sayamayacağımız kadar ecri- cezîl ihsân eyle yâ Rabbî. Hâsıl olan ecir ve sevabı, rûh-u Resûlullah'a ihdâ ediyoruz, haber-

Mirac kabilinde Beytullah'da yapılan duadan bir görünü.

dâr eyle ve ervâh-ı acizânelerimizi ömür boyu rûh-u Resûlullah ile iletişim içinde eyle yâ Rabbî.

Beşeriyetin babası Hz. Âdem (a.s.) ile eşi Hz. Havva validemizin ve onlardan dünyaya gelip mesajlarını insanlara ileten bilumum enbiyâ-ı izâm ve rûsûli fihâm hazerâtının ruhlarına da armağan ediyoruz, ulaştır yâ Rabbî. Efendimiz (s.a.v.)'in muhterem eşlerinin, evlâd ve ahfâdının, ashâb-ı kirâmın, tâbi'în ve tebe-i tâbi'în ruhlarına da armağan ediyoruz pâydâr eyle yâ Rabbî.

Ulemânın, sulehânın, şühedânın, evliyâullâhın, müfessirîn ve muhaddisînin bilumum müminîn ve müminâtın ruhlarına da hediye ediyoruz, ulaştır yâ Rabbî.

Bu hatm-i şerîflerle süver-i şerîfeler ve salevât-ı şerîfeleri okuyanların, duamıza katılıp amin diyerek kabulü niyazında bulunan kardeşlerimizin, bu mübârek mekânlara gelirken bizleri uğurlayarak dualarımıza dâhil edilmeyi dileyen yakınlarımız, dost ve kardeşlerimizle öğrencilerimiz, üyelerimiz ve ebediyete göçen yakınlarına da armağan ediyoruz hissedâr eyle yâ Rabbî. Cümlesini cennet-i â'laya dâhil, hayırlı muratlarına nâil ve bu mübârek mekânlara vâsil eyle yâ Rabbî.

Bizleri doğurup dünyaya getiren annelerimiz, besleyip büyüten babalarımız ve eğitip öğreten hocalarımızın ruhlarına da armağan ediyoruz, ulaştır yâ Rabbî. Onları bizlerden razı eyle, Sen

de onlardan ve bizlerden razı ol yâ Rabbî. Ruhlarını şâd, mekânlarını cennet ve makamlarını yüce eyle yâ Rabbî. Dinimizi dâim, devletimizi kâim, evlâdımızı âlim ve sâlih eyle yâ Rabbî.

Yurdumuzu, yuvamızı ve ordumuzu koru. Milletimizi ve memleketimizi her türlü felaket ve musîbetten muhafaza eyle yâ Rabbî. Yurdumuza ve yurttaşlarımıza yokluk-yoksulluk gösterme yâ Rabbî. Rızıkımızı bol ve bereketli, kazancımızı helâl ve hayırlı eyle yâ Rabbî. Milletimizi mutlu ve müreffeh eyle. Korktuğumuzdan emîn ve umduğumuza nâil eyle. Bizlere dünyada da ahirette de iyilik ve güzellikler ihsân eyle yâ Rabbî. Günümüzü dünümüzden, yarınımızı günümüzden güzel ve son ânımızı en güzel eyle yâ Rabbî. Bütün işlerde akıbetimizi güzel, dünyada rezil olmaktan ve ahirette azaba uğramaktan koru yâ Rabbî. Hastalarımıza şifa, borçularımıza eda, dertlilerimize deva ihsân eyle. Darda ve zorda olanlarla haksızlığa uğrayanları hayren halâs eyle. İşsizlerimize iş, eşsizlerimize eş ve gençlerimize hayırlı nasipler ihsân eyle yâ Rabbî. Memleketimizi ve diğer bilâd-ı islamiyeyi düşman saldırıları ile hasmâne hareketlerinden koru ve kolla yâ Rabbî. Kahraman askerlerimizi ve güvenlik kuvvetlerimizi her zaman ve her yerde mansûr ve muzaffer eyle yâ Rabbî. Şehitlerimize rahmet ve mağîret eyle. Kederli ailelerine sabır ve metanetle, sıhhat, afiyet, huzur ve mutluluklar ihsân eyle yâ Rabbî."

Allah'ın Evine Akın

Allah'ın evi anlamına gelen 'Beytullah' deyimini Arapça olan bir deyim olmakla birlikte Türkçe'de de kullanılan önemli ve anlamlı bir deyimdir. Kâbe-i Muazzama ile çevresindeki Mescid-i Haram için kullanılmaktadır.

Mescidlerin tamamı Allah'ın evleridir ama yer-yüzündeki ilk mabed olarak Kâbe-i Muazzama'nın yeri ve değeri farklıdır. Burası Mescid-i Haram (saygın mescid) olmanın yanında Müslümanların kıblesi ve gözdesidir. Dünyanın dört bir yanındaki Müslümanlar, beş vakit farz namazlarıyla diğer nafile namazlarda buraya yönelerek Hakk'ın huzuruna varırlar. Ayrıca hac mevsiminde hac farızasını edâ etmek ve yılın diğer aylarında da umre ziyareti için Kâbe-i Muazzama'ya gitmek üzere Mekke-i Mükerreme'ye akın ederler.

Beytullah'ı tavaf, Safa-Merve arasında sa'y etmenin ve Mescid-i Haram'da namaz kılmanın istek ve arzusuyla Beytullah'a koşarlar. Uzak-yakın her taraftan ve her yerden gelen Müslümanlarla Beytullah'da buluşur, kardeşçe kaynaşır, gözleri ve gönül dilleriyle konuşurlar.

Ayrı ayrı ülkelerden, değişik renk ve milletlerden olmakla beraber, iman ve İslam kardeşliğiyle

Beytullah'da bir araya gelir, yekdiğeriyle yan yana ibâdet etmenin ve farklı dillerle Yaradan'a yalvarıp yakarak, günahlardan arınıp, analarından doğdukları günkü gibi arı-duru hâle gelmenin gayreti içinde olurlar. Rızâ-i Rahmân'a ermeleri için tevbe ve istiğfarda bulunup namaz, niyaz, tavaf ve tilâvetin yanında zikir ve şükür içre olurlar.

Bu duygu, düşünce ve anlayışla Allah'ın evinde, O'nun misafiri olmanın mutluluğunu yaşarlar. Beytullah'da kılınan bir namazın, başka yerlerde kılınan yüz bin namazdan daha faziletli olduğunu müjdeleyen Hz. Peygamber (s.a.v.)'in işaretini istikametinde hareket ederek, beş vakit farz namazın dışında bol bol kaza ve nafile namazı kılarlar.

Mekke'de kaldıkları süre içinde sık sık Beytullah'a gidip gelir, estirdiği manevî havayı teneffüs eder ve kendilerine bu imkânı ihsân eden Mevla-i Mute'âl Hazretlerine hamd-ü senâda bulunurlar.

Bu arada yakınlarıyla dost ve arkadaşlarının bu mübârek mekâna gelmelerini nasip etmesi için dua ve niyazda bulunurlar.

Biz de yüce Rabbimizden, dileyen tüm Müslümanlara bu mübârek mekâna gelmelerini nasip etmesini niyaz ettik.

Beytullah'da Cuma Coşkusu

Dünyanın dört bir yanından gelen umrecilerle her zaman ve her an dolup taşan Beytullah, Cuma günlerinde yerli ziyaretçilerin gelmesiyle birlikte tıklım tıklım dolmakta ve ziyaretçi sayısı doruk noktaya ulaşmaktadır.

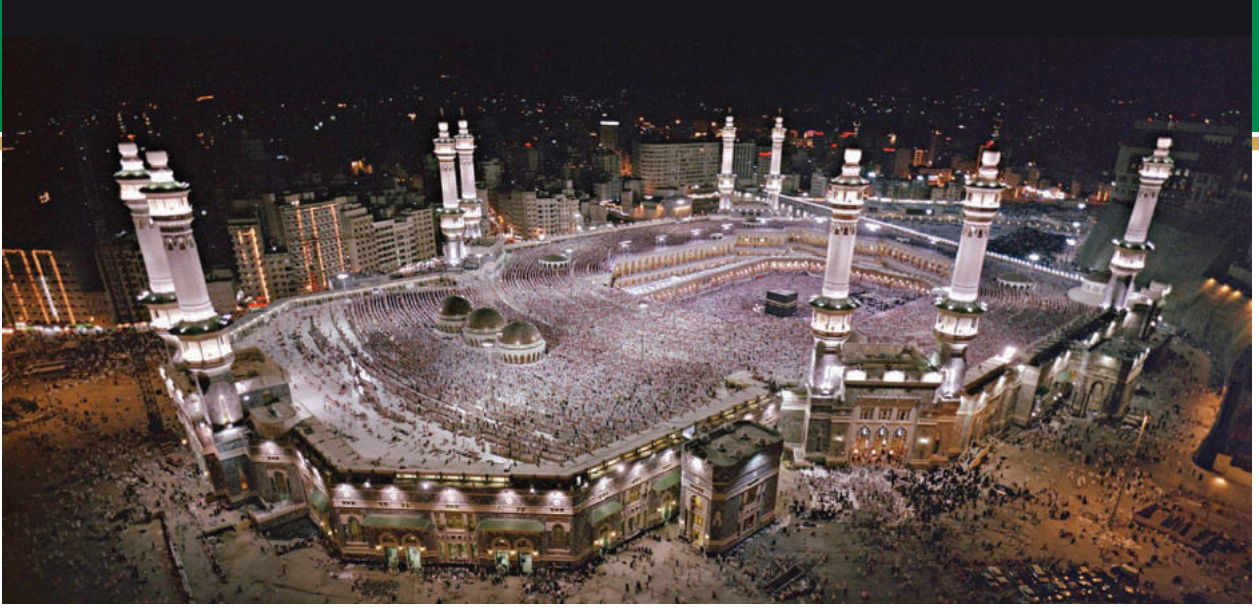
Cuma namazını Harem-i şerifte kılmak gayesiyle günün erken saatlerinde Beytullah'a akın eden Müslümanların, otellerinden çıkıp, Harem-i şerife doğru gruplar hâlinde hızlı adımlarla yürüdüklerini görmek, insanı duygulandırmaktadır. İnsanlar, Harem-i şerifin iç mekânlarını tamamen doldurup, avlusunda ve çevresindeki otellerin girişinde de saf tutup namaz, niyaz ve tilâvet-i Kur'ân ile meşgul olarak, elleriyle birlikte gönüllerini de Allah'a açmaktadırlar. Yakıcı güneşin altında kalmayı göze alıp, Beytullah'da Cuma namazını kılmanın gayreti içinde olurlar.

Harem-i şerife gelişte görülen insan selini, çıkışta da görünce, Nur Dağı'nda doğup, dünyayı aydınlatan İslam güneşinin ışık ve ısısı gibi burada birlikte ibâdet edip, Harem-i şerifin etrafındaki otellerine gruplar hâlinde

dağılan bu insanların, ülkelerine döndüklerinde burada yaşadıklarını oralara yansıtacaklarını düşünerek, Hakk'a hamd ve hâlinize şükredip 'Mekke coşkun bir sel, Medine sakin bir göl' diyen vecizenin ne kadar doğru ve yerinde olduğunu idrak edersiniz.

Beytullah'da Cuma Namazından bir görüntü.

Mekke-i Mükerrerme'de Ziyaret Edilen Yerler

Mekke-i Mükerrerme'ye gelen hacılarla umreciler tarafından programa alınıp ziyaret edilen ve gezilip görülmesi ihmal edilmeyen yerlerin başında gelen mekânlar, Sevr Dağı, Arafat, Müzdelife, Mina, Akâbe, Nur Dağı, Cennetü'l Mualla (Mekke Mezarlığı), Cin Mescidi ve Hz. Peygamber (s.a.v.)'in doğduğu ev gelir. Bunlardan Sevr Dağı ile Arafat ve Nur Dağı'nda otobüslerden inilip yapılan açıklamalar dinlenip dualar edilmektedir. 14 Nisan 2018 Cumartesi günü bu ziyaret yerlerine toplu giden grubumuz, önce Sevr Dağı eteğindeki Dağın doruk noktasının görüldüğü uygun mekânda durup, Resûlullah (s.a.v.) ile arkadaşı Ebubekir (r.a.)'ı hicret yolculuğunda bağrında barındıran mağara hakkında kısa açıklamalarda bulunan Dr. Ateş'i dikkatle dinlediler. Dr. Ateş, yaptığı açıklamada şunları söyledi:

"Kıymetli kardeşlerim!

Ziyaret etmek için eteğine geldiğimiz **Sevr Dağı**, Mekke'nin güneyinde Kâbe'ye yaklaşık 4 km. uzaklıkta, yüksekliği 500 m. civarında olan bir dağdır. Bu dağın zirvesine yakın bir yerde Peygamber Efendimiz ile arkadaşı Hz. Ebubekir'in Mekke'den Medine'ye hicret ederlerken gizlendikleri mağara bulunmaktadır. Sevgili Peygamberimiz ve arkadaşı gece vakti bu dağa çıkmışlar ve üç gece burada kalmışlardır. Sonra gizlendikleri mağaradan çıkarak Kızıl Deniz sahil yolundan Medine'ye ulaşmışlardır.

Mağarada kaldıkları zaman süresince bazı mucizeler

vuku bulmuştur. Allah Teâlâ, Resulünü müşriklerin kötülüklerinden örümcek ve güvercin gibi mahlukatından bir kısmını görevlendirerek korumuştur. Bu olay kutsal kitabımız Kur'an-ı Kerim'in Tevbe Suresi'nin 40. ayetinde şöyle beyan buyurulmaktadır: "Siz o Resul'e yardım etmeseniz de Allah ona yardım eder. Hani o kâfirler, onu Mekke'den çıkardıkları vakit sadece iki kişiden biri iken, (Hz. Muhammed ve Ebu Bekir) ikisi de mağarada buldukları sırada arkadaşına: Üzülme, çünkü Allah bizimle beraberdir diyordu. Allah onun kalbine sükûnet ve kuvvet indirmişti ve onu sizin bilmediğiniz ve görmediğiniz askerler ile de desteklemişti..."

Hz. Ebubekir mağaradaki bir hatırasını şöyle anlatıyor: "Hz. Peygamber ile mağarada iken, müşrikler bize o kadar yaklaştılar ki biz onları görüyor ve seslerini işitiyorduk. O'na zarar verirler diye çok korktum ve "Ya Resûlullah eğilip baksalar bizi gö-

YOYAV umre grubu Sevr dağı önünde.

YOYAV umre grubu, Arafat'taki Cebelü'r Rahme (Rahmet Dağı) önünde.

recekler” dedim. Bunun üzerine Resûlullah şöyle buyurdu: “Sen burada yalnızca ikimiz mi varız zannediyorsun, Allah Teâlâ da bizimle beraberdir.”

Ziyareti bir dua ile tamamlayan grup, otobüste-ki yerlerini alarak Arafat Dağı'na doğru yola devam ettiler. Yol boyunca **Arafat Dağı** ile hac mevsimindeki Vakfeye durma ve dua etme hakkında önemli açıklamalarda bulunan Dr. Ateş'in yaptığı açıklamalarla, bu mübârek mekân hakkında yeterli bilgiyi edindiler. Dr. Ateş yaptığı özet açıklamada şunları söyledi:

“Mübârek bir mekânda birlikte olma bahtiyarlığına erdiğimiz kıymetli kardeşlerim!

Şu anda Arafat'ın kalbi niteliğindeki **Cebelü'r Rahme (Rahmet Dağı)**'nin önünde bulunmaktayız. Gördüğünüz bu dağın her yeri Hac mevsiminde insanlarla dolar. Öyle ki, kayaların üzerlerinde dahi insanların durarak veya oturarak dua ve niyazda bulduklarına tanık olursunuz. Umre ziyareti vesilesiyle bu mübârek mekâna gelmeyi bizlere nasip eden yüce Rabbimizden, Hac mevsiminde de gelip, Arefe günü Vakfeye durmayı nasip etmesini niyaz ediyor, Arafat hakkında özet bilgileri sizlere aktarmak istiyorum.

Arafat, Mekke'nin güney doğusunda, şehre 20 km. mesafede, alanı 14 km2 civarında düz bir ovardır. Bu sahanın batısında Hz. Peygamber'in Veda Hacci'nda konakladığı yere yapılan az sonra önünden geçeceğimiz Nemire Mescidi, doğusunda ise yanında bulunduğumuz Rahmet Tepesi bulunmaktadır. Cebrail Aleyhisselam Hz. İbrahim'e Hac ile ilgili bilgileri ve Hacc'ın nasıl yapılacağını

burada öğretmiştir. Ayrıca Hac yapmak üzere gelen Müslümanlar, bu meydana buldukları zaman içinde günahlarının affı için Allah'a tevbe ederler. Bu ve benzeri sebeplerden dolayı bilme, anlama, tanışma, konuşma ve buluşma yeri manalarına gelen Arafat kelimesi bu meydanın ismi olmuştur.

Bakara Suresi'nin 198. ayet-i kerîmesinde Arafat hakkında: “Vakfenizi tamamlayıp Arafat'tan Müzdelife'ye doğru coşkuyla akın ettiğinizde Meş'ari Haram civarında Allah'ı zikrediniz.” buyurulmuştur. Dünya'nın her tarafından gelen Müslümanlar, Hac ibadetinin en önemli farzı olan “Arafat Vakfesi” için Zilhicce ayının 9. günü (Arefe günü) bu meydana toplanırlar ve güneş batıncaya kadar burada ibâdet halinde bulunurlar. Sevgili Peygamberimiz “Hac Arefedir ve Arafat'ın her tarafı vakfe yeridir.” sözleriyle Arafat'ın önemini işaret buyurmuşlardır.”

Bu açıklamanın ardından toplu halde hatıra fotoğrafı çektirdikten sonra yapılan duayı takiben yaşlılar otobüste kaldılar. Gençlerle orta yaşlılar ise dağın tepesine çıkarak Arafat'ı temaşa edip, dua

Arafat'tan bir görüntü.

Nemire Mescidi.

ve niyazda bulundular. Arafat'taki önemli merkezlerden biri olan ve Hz. Peygamber (s.a.v.)'in Veda Hutbesi'ni irâd ettiği mekânda yapılan **Nemire Mescidi** önünden geçerek Müzdelife'ye yöneldiler. Senede sadece bir defa Arefe günü açılıp öğle vakti, öğle ile ikinci namazlarının cem'i takdim ile ard arda kılındığı bu muhteşem Mescidle, Müzdelife girişindeki **Meşari'l Haram Mescidi** önünde durup, yapılan açıklamayı dinleyerek haklarında bilgi edindiler. Müzdelife'ye geçerken Hac mevsiminde Cemaratta şeytan taşlamak için gereken taşların bu yol üzerinden toplanması ve Müzdelife'de geceleyp, burada Vakfeye durup dua edilmesi hakkında bilgi edindiler. Müzdelife'den Mina'ya geçerken, yolun sol tarafındaki tepe üzerinde Hz. İbrahim (a.s.)'in oğlu Hz. İsmail (a.s.)'ı kurban etmek istediği yer üzerine yapılan yapıyı gördüler ve Hz. İbrahim (a.s.) ile Hz. İsmail (a.s.)'in teslimiyetiyle ilgili Sâffât Suresi'nin 102-111. ayetlerini okuyup anlatan Dr. Ateş'in açıklamalarını dinleyip, duygulanarak O'nlar gibi Hakk'a teslim olmayı dilediler.

Mina'da **Mescid-i Hayf** önünde kısa bir süre durarak, Dr. Ateş'in Mina, Mescid-i Hayf, Cemarar (şeytan taşlama yerleri) ve Akâbe hakkında yaptığı aşağıdaki özet açıklamaları dinlediler:

Mina'daki Mescid-i Hayf.

Mina'da Cemarar (şeytan taşlama yeri).

Müzdelife girişindeki Meşar-il Haram Mescidi.

Akabe biatının yapıldığı yer.

Nur Dağı

“Mekke'nin kuzeydoğusunda Müzdelife ile Mekke arasında kalan geniş bölgeye Mina denir. Cemerat ismiyle bilinen şeytan taşlama yerleri, Hac kurbanlarının kesildiği mezbahaneler ve sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'in Mina günlerini geçirdiği mekâna yapılan Mescid-ül Hayf burada bulunmaktadır. Müzdelife vakfesinden sonra hacılar Mina'ya gelerek Hacc'ın vaciblerinden olan ve üç gün devam eden şeytan taşlama görevini burada yerine getirirler. Ayrıca bu günlerin gecelerini Mina'da geçirmek Hacc'ın sünnetlerindedir.

Akâbe, Mina sınırından Mekke istikametine doğru 300 m. kadar sonra sağ tarafta yer almaktadır. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) Medine'ye hicretinden iki sene önceki Hac mevsiminde insanları İslam'a davet ederken 12 kişiden oluşan Medine'li bir grupla karşılaşır. Bu grubun hepsi Hz. Muhammed (s.a.v.)'e burada biat ederek müslüman olurlar. Bir sonraki senenin haccına 72 kişi olarak gelirler ve aynı yerde Peygamberimiz (s.a.v.)'e bi'at ederek onlar da müslüman olurlar. İslam tarihinde bu olaya 1. ve 2. Akâbe Bi'at'ları denmektedir.”

YOYAV Umre grubu, Cemerat'ten sonra Akâbe'nin solundaki tünelden geçip, Nur Dağı'na doğru yola devam ettiler. Nur Dağı'nın bariz bir şekilde görüldüğü bir mekânda durup, Dr. Ateş'in burayla ilgili aşağıdaki açıklamasını dinlediler:

“**Nur Dağı**, Mekke'nin kuzeydoğusunda, 300 m. yüksekliğinde kütle kayalardan oluşan ve Kâbe'ye 5 km. mesafede bulunan bir dağdır. Peygamberliğinden önce Hz. Muhammed (s.a.v.)'in Ramazan aylarını ibâdetle geçirdiği “Hira Mağarası” bu dağın

zirvesinde bulunmaktadır. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) 40 yaşına girdiği senenin Kadir Gecesi'nde bu mağarada ibâdet hâlinde iken, Hz. Cebrail gelmiş ve kendisine “Ey Muhammed! Sen Allah'ın Resülüsün, ben de Cebrailim” diyerek peygamber olduğunu tebliğ etmiştir. Kur'ân-ı Kerîm'in ilk ayetleri aynı gecede Peygamberimiz (s.a.v.)'e burada inmeye başlamıştır. Bu sebeple bu dağa Nur'un indiği yer manasına gelen Nur Dağı denmektedir. Burada inen ilk ayetler mealen şöyledir: “Yaradan Rabbinin adıyla oku. O, insanı koyu kan halindeki bir sıvıdan yarattı. Oku! Ki senin Rabbin sonsuz kerem sahibidir. O, kalemle yazmayı öğretmiştir. İnsana bilmediği şeyleri öğretmiştir.” (Alak, 1-5)

Grup, bir süre Nur Dağı'nı izleyip, toplu halde resim çektirdikten sonra otobüsteki yerlerini alarak **Cennetü'l Mualla** (Mekke Mezarlığı)'ya gittiler. Mezarlığa gelince otobüsten inip ihata duvarı önünde durarak, burada medfûn olan Hz. Hatice (r.anha) ve çok sayıdaki ashâb-ı kirâm ile diğer mevtânın ruhlarına okudukları Fâtîha ve İhlâs'ı yollayarak

YOYAV umre grubu, Nur Dağı önünde.

Cennetü'l Mualla (Mekke Mezarlığı)

rahmet ve mağfiret niyazında bulundular. Dr. Ateş, bu mezarlıkla ilgili yaptığı açıklamada şunları söyledi:

“Mescid-i Haram’ın yaklaşık 1.5 km. kuzeyinde yer alan bu mezarlık, aynı zamanda şehrin tarihi mezarlığıdır. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)’in dedesi Abdülmuttalip, amcası Ebu Talip, hanımı Hz. Hatice validemiz, küçük yaşta ölen oğulları Kasım ve Abdullah’ın ve birçok Sahabe ve İslam büyüklerinin kabirleri bu mezarlıkta bulunmaktadır. Mekke’de vefat eden yerli-yabancı her müslüman günümüzde de bu mezarlığa defnedilmektedir.”

Yapılan açıklamayı dinleyip yollarına devam eden gruba, Cin Mescidi ile Hz. Peygamber (s.a.v.)’in doğduğu ev önünde otobüsü durdurma imkânı olmadığından, buralarla ilgili aşağıdaki özet bilgileri otobüsün içinde veren Dr. Ateş’i dinleyerek, Mekke gezilerini tamamlayıp otele döndüler.

Cin Mescidi, Peygamber Efendimiz (s.a.v.)’in davet için gittiği Tâif dönüşünde yol üzerindeki Nahle Vadisi’nde namaz kılarken, bir grup cin Kur’ân-ı Kerîm’i dinleyerek etkilenmişlerdir. Daha sonra Hz. Muhammed (s.a.v.)’i takip eden bu cinler Mekke girişinde Efendimiz (s.a.v.)’le görüşmüşler ve müslüman olmuşlardır. Kur’ân-ı Kerîm’deki Cin Suresi burada nazil olmuştur. Sonraları bu mekâna bir mescid yapılarak Cin Mescidi ismi verilmiştir. Peygamberimiz (s.a.v.) insanlara ve cinlere İslam’ı tebliğ etmek için görevlendirilmiştir. Bu hakikat Kur’ân-ı Kerîm’de şu ayetle açıklanır: “Ben insanların ve cinleri ancak bana ibâdet etsinler diye yarattım.” (Zâriyât, 56)

Hz. Peygamber (s.a.v.)’in doğduğu ev, Kâbe’nin doğu tarafında kalan Beni Haşim mahallesinde idi. Hz. Muhammed (s.a.v.), Miladi 20 Nisan 571 (12

Rebiulevvel) Pazartesi gecesi tan yeri ağarırken bu evde dünyaya gelmiştir. Daha sonra buradaki ev yıkılmıştır ve yerine yapılan bina günümüzde Mekke Kütüphanesi olarak kullanılmaktadır.

YOYAV umre grubunun bir kısmı Cennetü'l Mualla önünde.

Cin Mescidi.

Haremeyn'i Ziyaret ve Hâtıralarına Hürmet

Mekke dünyanın merkezi.
Karşılar gelen herkesi.
Beş gün ağırladı bizi.
Sevindirdi cümlemizi.

Mekke mübârek bir mekân.
'Ümmü'l Kurâ' diyor Kur'ân.
O'na yönelir Müslüman.
Orda huzur bulur insan.

Kâbe'ye götüren yollar,
İnanan kulları kollar.
Bu yolda yol alan kullar,
Koşar, bir birini sollar.

Kâbe, kıymetli ve kutlu.
Tavaf edene ne mutlu.
O'na erenler umutlu.
Gidebilene ne mutlu.

Kâbe, en eski mabeddir.
Orda her hâl ibâdetdir.
Oturmak dâhi tâ'attir.
Durma, sende git, gör ve gir.

Heybeti her yeri bürür.
Oraya gidenler görür.
Tavaf eder, döner durur.
Sevgi ve saygıyla yürür.

Müslümanların kıblesi,
Cezb eder, çeker herkesi.
Tekbir ve telbiye sesi.
Arttırır aşkı hevesi.

Gelen etrafında döner.
Nefis ve iblisi yener.
Gece-gündüz, sabah-seher.
Devam eder, durmaz döner.

Tavaf alanına dalar.
Ve siyah taşı selamlar.
'Sübhânallâh' deyip başlar.
Tavafları hızla tamamlar.

Gözlerinden akar yaşlar.
Ardından namaza başlar.
Zemzem içer, dua eder.
Akabinde sa'ye gider.

Mekke-Medine'de olmak,
Ravza'da haz huzur bulmak,
Beytullah'a bakar olmak,
Ne güzel, orada kalmak,

Haremeyn-i Muhteremeyn
Durmayın oraya gidin.
Hürmetle ziyaret edin.
Gördüğünüzü yâd edin.

Dr. İbrahim Ateş

Medine'de Muhabbet Seli

